For private circulation only

Book Post

https://christianhistoricalsociety.in/

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்

• ஜூலை 2025

திசை தெரியாமல் திகைக்காதிருக்க திருச்சபை வரலாறு தெரியவேண்டும்

• விலை : ரூ 60 • இதழ் 62

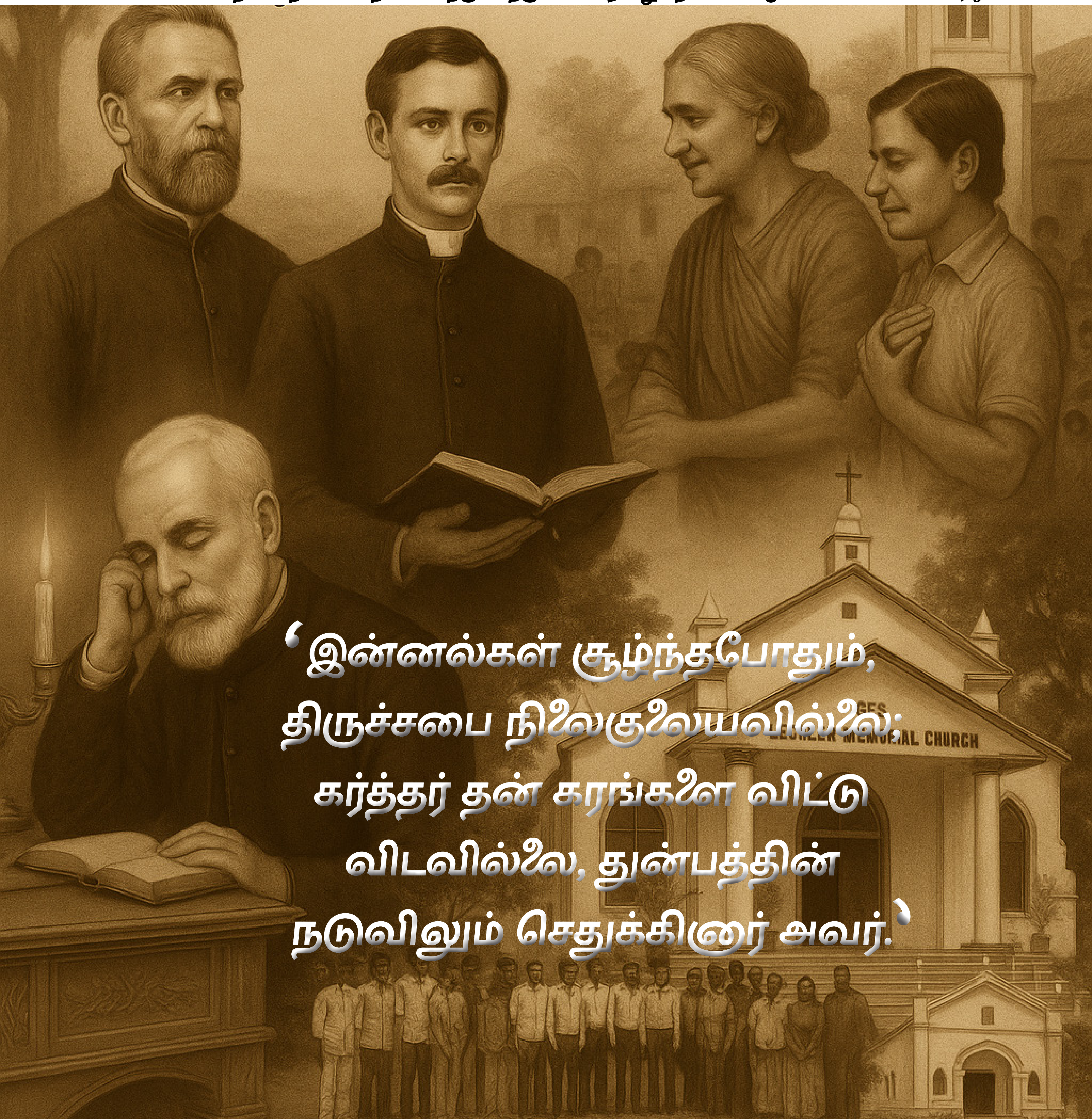

கிறிஸ்தவ

வரலாற்றுச் சுவடுகள்

மாத ஆய்விதழ் சந்தா விபரம்

சந்தா விபரம்	உள்நாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்கொடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்கொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்கொடை

வங்கி விபரம்

Name: CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL

A/c Number : 1748 020000 5614

Bank name : Federal Bank

IFSC code: FDRL0001748

G Pay

UPI ID: mannaselvakumar@okicici

சுஜித் ரெக்ஸ்
வடிவமைப்பு

மன்னா செல்வகுமார்
ஆசிரியர்

Contact Us

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,
கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,
பங்களாச் சுரண்டை-627859,
தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)
04633 290401, 91767 80001

+91 9176780001

www.christianhistoricalsociety.in

இது ஒரு வரலாற்றுச் சங்க உறுப்பினர்களுக்கான பதிப்பு. சந்தா விபரங்கள் இதழின் உள்ளே.

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்: ஒரு வரலாற்றுப் பயணம்

கிறிஸ்துவுக்குள் பிரியமான வரலாற்றுச் சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களே, வாசக நெஞ்சங்களே,

நம் ஆண்டவரும் மீட்பருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இனிய நாமத்தில் உங்கள் அனைவருக்கும் எங்கள் அன்பின் வாழ்த்துக்கள். 'பூர்வ நாட்களில் நீர் நடத்தி வந்த கிரியைகளை எங்கள் பிதாக்கள் சொல்லக் கேட்டோம்' (சங்கீதம் 44:1) என்ற வேத வார்த்தையின் ஆழமான ஏக்கத்தை பிரதிபலிக்கும் ஒரு முயற்சியே 'கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்' எனும் இந்த மாத இதழ்.

ஒவ்வொரு இதழும், காலத்தின் மணலில் நம் முன்னோர்கள் விட்டுச்சென்ற விசுவாசத்தின் கால்தடங்களைத் தேடிச் செல்லும் ஒரு புனிதப் பயணமாகும். திருச்சபையின் ஆரம்பகாலத் தியாகங்கள், மிஷனரிகளின் அர்ப்பணிப்பு நிறைந்த வாழ்க்கை, கல்வி மற்றும் சமூக மறுமலர்ச்சிக்கு அவர்கள் ஆற்றிய அரும்பணிகள் என நம்முடைய வரலாற்று வேர்களை நாம் மீண்டும் கண்டெடுப்பதற்கான ஒரு வாயிலாக இந்த இதழ் அமைகிறது.

இந்த இதழின் பக்கங்களைப் புரட்டும்போது, திருநெல்வேலி மண்ணில் குறுகிய காலமே வாழ்ந்து, தன் தியாகத்தால் அழியாத தடம் பதித்த அருள்திரு. ஏ. ஹெச். ஷெல்டன் போன்ற இளம் மிஷனரிகளின் தியாகத்தை நாம் காண்கிறோம். சேலத்தில் லண்டன் மிஷனரி சங்கம் விதைத்த கல்வி எனும் விருட்சத்தின் நிழலையும், அதன் பலனாக உருவான பள்ளிகளின் சரித்திரத்தையும் நாம் அறிகிறோம். நாசரேத் திருச்சபையின் படிப்படியான வளர்ச்சியும், இடையன்குடியின் ஆலய மணிகளின் தெய்வீக ஓசையின் பின்னுள்ள கலையும் அறிவியலும் நம்மை வியக்க வைக்கின்றன.

இவை வெறும் கடந்த காலக் கதைகள் அல்ல. 'திசை தெரியாமல் திகைக்காதிருக்க திருச்சபை வரலாறு தெரியவேண்டும்' என்ற நம் சங்கத்தின் தலையாய நோக்கத்தை இவை உறுதி செய்கின்றன. பஞ்சம், நோய், கலாச்சார சவால்கள் மற்றும் எதிர்ப்புக்கள் எனப் பலவிதமான துன்பங்களுக்கு மத்தியிலும், தேவன் தம்முடைய திருச்சபையை எவ்வாறு 'தன் கரங்களை விட்டு விடாமல், துன்பத்தின் நடுவிலும் செதுக்கினார்' என்பதை இந்த வரலாற்று நிகழ்வுகள் நமக்குத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

'ஒருவன் எனக்குத் தெரிவிக்காவிடில் அது எனக்கு எப்படித் தெரியும்' (அப்போஸ்தலர் 8:31) என்ற ஐயப்பாட்டைப் போலவே, நம்முடைய திருச்சபையின் மாபெரும் சரித்திரத்தை யாராவது நமக்கு எடுத்துரைக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. அந்தப் பணியைத்தான் இந்த இதழ் செய்ய முற்படுகிறது. இது நம் விசுவாசத்தை உறுதிப்படுத்தவும், நம்முடைய தற்போதைய போராட்டங்களுக்கு பெலனளிக்கவும், எதிர்கால சந்ததியினருக்கு ஒரு ஒளிகாட்டியாக திகழவும் உதவும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

தொடர்ந்து இந்த வரலாற்றுப் பயணத்தில் இணைந்து பயணிப்போம். நம்முடைய வேர்களை அறிவோம், நம்முடைய விசுவாசத்தில் வேரூன்றுவோம், நம்முடைய சாட்சியால் வரும் தலைமுறைக்கு ஒளியாக வாழ்வோம்.

பதிப்பாசிரியர்,

Manna Selvakkumar

திருநெல்வேலி கண்ட இளம் மிஷனரி:

அருள்திரு. ஏ. ஹெச். ஷெல்டன்

அவர்களின் வாழ்வும் பணியும்

மன்னா செல்வகுமார்

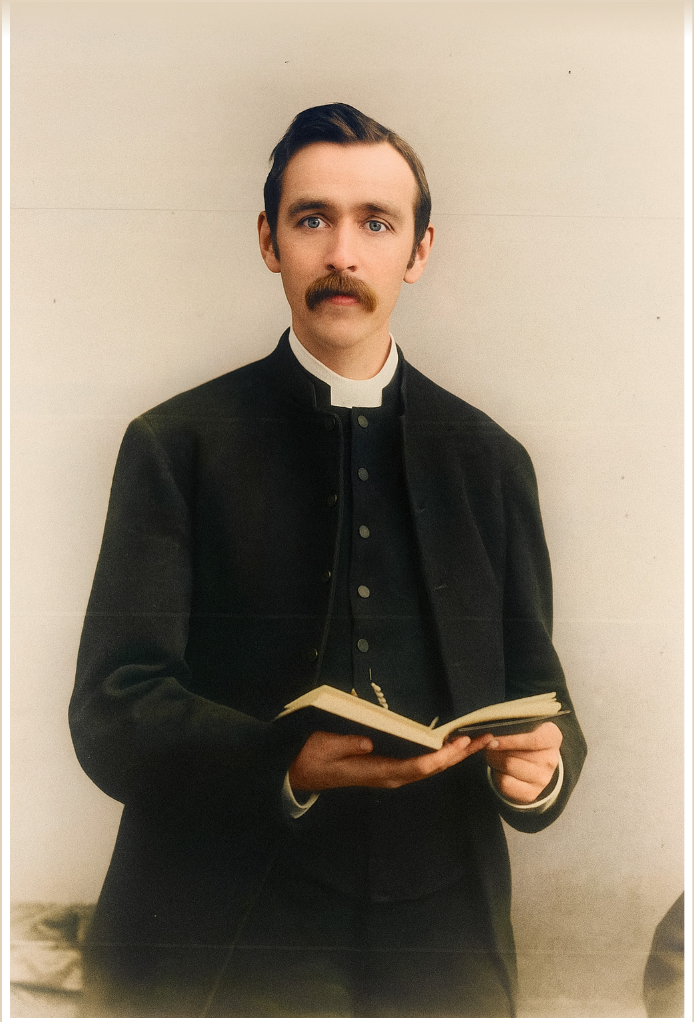

அறிமுகம்

திருநெல்வேலிச் சீமையின் கிறிஸ்தவ வரலாற்றுப் பக்கங்களில், மிகக் குறுகிய காலமே வாழ்ந்து மறைந்தாலும், தனது அர்ப்பணிப்பாலும், ஆழ்ந்த விசுவாசத்தாலும் அழியாத தடம் பதித்தவர் அருள்திரு. ஆர்தர் ஹென்றி ஷெல்டன் (Arthur Henry Sheldon). வெறும் 29 ஆண்டுகளே வாழ்ந்த அவரின் வாழ்க்கை, குறிப்பாக திருநெல்வேலியில் அவர் பணியாற்றிய மூன்று ஆண்டுகள், தியாகமும், சோதனைகளும், அசைக்க முடியாத இறை நம்பிக்கையும் நிறைந்த ஒரு காவியமாகும்.

இளமைப் பருவமும் இறை அழைப்பும்

ஆர்தர் ஹென்றி ஷெல்டன் 1866-ஆம் ஆண்டு, அவரின் பெற்றோர் இங்கிலாந்துக்குக் கப்பலில் பயணம் செய்துகொண்டிருந்தபோது, கடலிலேயே பிறந்தார். அவரின் தந்தை அருள்திரு. ஜேம்ஸ் ஷெல்டனும் ஒரு CMS மிஷனரியாக கராச்சியில் பணியாற்றியவர். இதனால், மிஷனரிப் பணி என்பது அவரின் ரத்தத்திலேயே ஊறியிருந்தது.

இங்கிலாந்தில் உள்ள மாங்க்டன் கோம்ப் பள்ளி மற்றும் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பயின்றார். சிறு வயதிலிருந்தே இறைப்பணி மீது, குறிப்பாக வெளிநாடுகளில் மிஷனரியாகச் சேவை செய்வதில் அவருக்குத் தீராத ஆர்வம் இருந்தது. தனது 12-ஆம் வயதில் தன் தந்தைக்கு எழுதிய கடிதத்தில், 'அறியாத மக்களுக்கு இந்த ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நற்செய்தியைப் பிரசங்கிக்க என் இதயம் எவ்வளவு ஏங்குகிறது

> 'அறியாத மக்களுக்கு
> இந்த ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட
> நற்செய்தியைப் பிரசங்கிக்க என்
> இதயம் எவ்வளவு ஏங்குகிறது
> என்பதை உங்களால் நினைக்க
> முடியாது'

என்பதை உங்களால் நினைக்க முடியாது' என்று குறிப்பிடுகிறார். இந்தக் கனவை நோக்கியே தனது பள்ளி, கல்லூரி வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்டார்.

திருநெல்வேலியை நோக்கிய பயணம் (1892)

பட்டம் பெற்ற பிறகு, லங்காஷயர் மற்றும் எக்ஸிடெர் போன்ற இடங்களில் குருத்துவப் பணியாற்றி அனுபவம் பெற்றார். பின்னர், தனது நீண்ட நாள் கனவின்படி, தன்னை CMS (Church Missionary Society) மிஷனரிப் பணிக்கு அர்ப்பணித்தார். அவரின் விண்ணப்பம் ஏற்கப்பட்டு, தென்னிந்தியாவில் உள்ள திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்குப் பணியாற்ற நியமிக்கப்பட்டார்.

1892-ஆம் ஆண்டு, அக்டோபர் 14-ஆம் நாள், தில்பரியில் இருந்து இந்தியாவுக்குக் கப்பலேறினார். நீண்ட பயணத்திற்குப் பிறகு, நவம்பர் 14-ஆம் நாள் சென்னை வந்தடைந்தார். அங்கிருந்து தனது பயணத்தைத் தொடர்ந்து, திருநெல்வேலியின் பிரதான மிஷன் நிலையமான பாளையங்கோட்டையை வந்தடைந்தார்.

திருநெல்வேலியில் அருட்பணி (1892 - 1895)

ஷெல்டனின் திருநெல்வேலி வாழ்க்கை சவால்கள் நிறைந்தது. ஆனால், அதை அவர் தனது அர்ப்பணிப்பால் எதிர்கொண்டார்.

1. மொழிப் பயிற்சியும் ஆரம்பகாலப் பணிகளும்:

அவரின் முதல் மற்றும் முக்கியப் பணி, தமிழ் மொழியைக் கற்றுக்கொள்வது. இது கடினமாக இருந்தபோதிலும், மிகுந்த ஆர்வத்துடன் கற்றார். தமிழ் பேசும் மக்களுடன் உரையாடவும், அவர்களின் கலாச்சாரத்தைப் புரிந்துகொள்ளவும் இது அவசியம் என்பதை உணர்ந்திருந்தார். மொழிபெயர்ப்பாளர் உதவியுடன் தனது பிரசங்கப் பணிகளைத் தொடங்கினார்.

2. திருநெல்வேலி திருச்சபையுடன் ஈடுபாடு:

பாளையங்கோட்டையில் இருந்த தமிழ் திருச்சபையின் ஆராதனைகளில் தவறாமல் கலந்துகொண்டார். சுமார் 1,200 பேர் கூடும் அந்தப் பெரிய சபையைக் கண்டு அவர் புத்துணர்ச்சி பெற்றார். 'இந்த 1,200 ஆத்துமாக்களையும் நான் சென்றடைந்து சிலரையாவது அசைக்க வேண்டும்' என்று தனது நாட்குறிப்பில் எழுதுகிறார். மேலும், உள்ளூர் போதகர்களின் வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவிக்க, ஒரு சிறிய நூலகத்தை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்.

3. கல்விப் பணியில் ஆர்வம்:

பாளையங்கோட்டையில் இருந்த சாராள் தக்கர் கல்லூரிக்கு (Sarah Tucker Institution) அடிக்கடி சென்று, அங்குள்ள கல்விப் பணிகளைக் கண்டு வியந்தார். 200-க்கும் மேற்பட்ட மாணவிகளின் ஒழுக்கமும், அவர்களின் ஆங்கில உச்சரிப்பும், எளிமையான வாழ்க்கை முறையும் அவரைக் கவர்ந்தன.

4. எதிர்கொண்ட சவால்களும் சோதனைகளும்:

ஷெல்டனின் பணி சுமூகமாக இருக்கவில்லை. அக்காலத்தில் இந்து மத மறுமலர்ச்சி மற்றும் தியாசபிகல் சொசைட்டியின் தாக்கம் அதிகமாக இருந்தது. அன்னி பெசன்ட் அம்மையாரின் வருகை, படித்த இந்து இளைஞர்களிடையே பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. 'மேற்கத்திய போதகர்கள் தேவையில்லை, உங்கள் நூல்களிலேயே மெய்ஞானம் உள்ளது' என்ற கருத்து பரவியது. இது ஷெல்டனின் பிரசங்கப் பணிக்கு ஒரு பெரும் சவாலாக அமைந்தது.

சொந்த வாழ்விலும் அவர் பெரும் சோதனையைச் சந்தித்தார். அவர் தங்கியிருந்த பங்களா (Chummery) தீப்பிடித்து எரிந்து, அவரின் புத்தகங்கள், உடமைகள், விலைமதிப்பற்ற புகைப்படங்கள் மற்றும் நாட்குறிப்புகள் அனைத்தும் சாம்பலாயின. இது அவரை மனதளவில் பாதித்தாலும், 'இது இறைவனின் சித்தம், இனி நான் ஒரு யாத்ரீகனைப் போல வாழ வேண்டும் என்பதற்கான அழைப்பு' என்று ஏற்றுக்கொண்டார். இதைத் தொடர்ந்து, அவர் எழுதிய இரண்டாவது தமிழ் மொழித் தேர்விலும் அவரால் முழுமையாகத் தேர்ச்சி பெற முடியவில்லை. இதுவும் அவருக்கு ஒரு பேரிடியாக இருந்தது.

5. மண்ணுடனான பிணைப்பு:

கோடைக்காலத்தில் மற்ற மிஷனரிகளைப் போல மலைப் பிரதேசங்களுக்குச் செல்லாமல், மக்களின் பணியே முக்கியம் எனக் கருதி திருநெல்வேலியின் வெப்பமான சூழலிலேயே தங்கியிருந்தார். இந்த முடிவு, அவரின் உடல்நலத்தைப் பெரிதும் பாதித்தது. இது அவரின் தியாக உணர்வையும், மக்கள் மீதான பற்றையும் காட்டுகிறது.

நலிவுற்ற உடல்நலமும் பிரியாவிடையும் (1895)

திருநெல்வேலியின் தட்பவெப்பநிலை மற்றும் தொடர்ச்சியான பணிகள் ஷெல்டனின் உடல்நிலையை வெகுவாகப் பாதித்தன. அவருக்குக் காசநோய்க்கான (Tuberculosis) அறிகுறிகள் இருப்பது கண்டறியப்பட்டது. மருத்துவ ஆலோசனைக்காக சென்னைக்கு அனுப்பப்பட்டார். அங்குள்ள மருத்துவர்கள், அவரின் உடல்நிலை தேற, ஆஸ்திரேலியாவுக்குப் பயணம் மேற்கொள்ளுமாறு அறிவுறுத்தினர்.

மிகுந்த மன வேதனையுடன் இந்தியாவை விட்டுப் பிரியும் சூழல் உருவானது. 1895, செப்டம்பர் 4-ஆம் நாள், பம்பாயில் இருந்து ஆஸ்திரேலியாவுக்குக் கிளம்பும்போது அவர் எழுதிய கடைசி கடிதத்தில், 'இந்தியாவுக்கு மீண்டும் திரும்பி வந்து இங்கேயே இறக்க வேண்டும் என்பதே என் விருப்பம். என் இதயம் இந்தப் பணியில்தான் இருக்கிறது! ஆனால், நான் அவரின் சித்தத்தை ஆழமாகக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்' என்று குறிப்பிடுகிறார்.

ஆஸ்திரேலியாவில் இறுதி நாட்கள்

ஆஸ்திரேலியாவில் அவரின் உடல்நிலை மேலும் மோசமடைந்தது. கடுமையான முழங்கால் வலியால் அவதிப்பட்டார். டிசம்பர் 30, 1895 அன்று, தனது 29-வது வயதில், சிட்னியில் உள்ள மருத்துவமனையில் உறக்கத்திலேயே அமைதியாகக் காலமானார்.

அவர் இறந்த பிறகு, அவரின் பைபிளில் பென்சிலால் எழுதப்பட்ட ஒரு சிறிய குறிப்பு கிடைத்தது. அதில், 'நான் உமது சித்தத்தைச் செய்யவே விரும்பினேன். எல்லாம் நன்மைக்கே. நான் பயப்பட மாட்டேன். மரணமோ, நிகழ்காலமோ, எதிர்காலமோ எதுவும் உம்முடைய அன்பிலிருந்து என்னைப் பிரிக்காது. ஆமென்' என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

சரித்திர சாதனைகளும் நினைவுகூரலும்

அருள்திரு. ஷெல்டன் பெரிய ஆலயங்களைக் கட்டவில்லை, பெரிய கல்வி நிறுவனங்களை உருவாக்கவில்லை. ஆனால், மிகக் குறுகிய காலத்தில் அவர் விட்டுச்சென்றது ஒரு 'கிறிஸ்துவைப் போன்ற வாழ்வின் நறுமணம்' என்று அவரின் சமகாலத்தவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

1. தியாகத்தின் அடையாளம்: தனது உடல்நலத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், மக்கள் பணிக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்தது அவரின் தியாக உணர்வைக் காட்டுகிறது.
2. அசைக்க முடியாத விசுவாசம்: தீ விபத்து, தேர்வில் தோல்வி, உடல்நலக் குறைவு எனத் தொடர் சோதனைகள் வந்தபோதும், இறைவனின் சித்தம் இதுவே என ஏற்றுக்கொண்ட அவரின் விசுவாசம் மகத்தானது.
3. தாழ்மையின் உருவம்: திருநெல்வேலியில் அவர் ஆற்றிய பணிகள் அனைத்தும், ஆரவாரமின்றி, அமைதியாக நடந்தன.

முடிவுரை

அருள்திரு. ஏ. ஹெச். ஷெல்டனின் திருநெல்வேலிப் பணி என்பது மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் முடிந்த ஒரு குறுகிய அத்தியாயம். ஆனாலும், அவரின் வாழ்க்கை, அர்ப்பணிப்புள்ள ஒரு இளம் மிஷனரியின் தியாகத்தையும், அன்பையும், விசுவாசத்தையும் திருநெல்வேலி மண்ணுக்குப் பறைசாற்றுகிறது. அவரின் கல்லறை ஆஸ்திரேலியாவில் இருந்தாலும், அவரின் ஆன்மா அவர் நேசித்த திருநெல்வேலி மக்களுடன் இன்றும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது.

மன்னா செல்வகுமார்

ஆலய மணியின் ஓசை: ஒரு தெய்வீகக் கலையின் கதை!

தென் தமிழகத்தின் திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி கிராமங்களின் காற்றில் கலந்திருக்கும் ஒரு தெய்வீக அழைப்பு, ஆலய மணியின் ஓசை. காலையில் நம்மை எழுப்பி, ஜெபத்திற்கு அழைத்து, மாலை வேளையில் நன்றி சொல்ல நினைவூட்டி, நம் வாழ்வின் இன்ப துன்பங்களில் பங்கெடுக்கும் அந்த கம்பீரமான நாதத்தின் பின்னால் ஒரு மாபெரும் வரலாறு, அறிவியல் மற்றும் கலை அடங்கியுள்ளது.

இன்று (12.06.2025), இந்த அற்புத மணிகளை வார்த்தெடுக்கும் ஒரு பட்டறைக்குச் செல்லும் பாக்கியம் கிடைத்தது. அங்கே, களிமண்ணும் நெருப்பும் உலோகமும் இணைந்து ஒரு தெய்வீகக் கருவியாக உருமாறும் காட்சியைக் கண்டேன். அந்த அனுபவத்தையும், ஆலய மணிகளின் ஆழமான வரலாற்றையும் நம் திருச்சபை மக்களுக்காக இங்கே பகிர்கிறேன்.

படங்களில் நீங்கள் காண்பது;

1. **களிமண் அச்சுகள்:** ஒரு மணியை உருவாக்கும் முதல் படி இதுதான். மெழுகினால் செய்யப்பட்ட மணியின் மாதிரியைச் சுற்றி, பல அடுக்கு களிமண், மணல், நெல் உமி பூசப்பட்டு, சூளையில் இடப்படும். அப்போது மெழுகு உருகி, உள்ளே மணியின் வடிவத்தில் ஒரு வெற்றிடம் உருவாகும். இதுவே 'மெழுகு அச்சு வார்ப்பு' (Lostwax casting) எனப்படும் பழந்தமிழர் காலத்திலிருந்தே புழக்கத்தில் உள்ள நுட்பமாகும்.
2. **பளபளக்கும் மணி:** களிமண் அச்சுக்குள், நெருப்பில் உருகிய உலோகக் கலவை ஊற்றப்பட்டு, குளிர்ந்த பின் அச்சு உடைக்கப்படும். பின்னர் கரடுமுரடாக இருக்கும் அந்த மணியைத் தேய்த்து, மெருகேற்றி, சுருதி சரிசெய்யும்போது, படத்தில் நீங்கள் காணும் இந்த அற்புதமான ஆலய மணி பிறக்கிறது.

மணியின் வரலாறு மற்றும் அறிவியல்

1. **பல்லாயிரம் ஆண்டுப் பாரம்பரியம்:** மணியின் வரலாறு கி.மு 3-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முந்தையது. சீனாவில் மண்பாண்டங்களால் செய்யப்பட்ட மணிகள்தான் இதன்

மூதாதையர். பின்னர், மேற்கு ஆசியாவில் உலோக மணிகள் உருவாகின.

2. **தெய்வீக உலோகக் கலவை:** ஆலய மணியின் அந்த இனிமையான, நீண்ட அதிர்வொலிக்குக் காரணம், அது செய்யப்பட்டிருக்கும் 'மணி உலோகம்' (Bell Metal) தான். இது வெறும் உலோகம் அல்ல; ஒரு அறிவியல் சூத்திரம்! சுமார் 80% செம்பும் (Copper), 20% தகரமும் (Tin) கலந்த இந்த வெண்கலக் கலவைதான், அந்த தெய்வீக நாதத்தை உருவாக்குகிறது என்று பலநூறு ஆண்டு அனுபவத்தில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

3. **ஐரோப்பாவிலிருந்து தமிழகத்திற்கு:** தேவாலயங்களில் மணிக் கோபுரங்கள் அமைத்து, மக்களை ஜெபத்திற்கு அழைக்கும் வழக்கம், ஐரோப்பிய கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் மூலம் 16-ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்திற்கு வந்தது. முதலில் வெளிநாடுகளில் இருந்து மணிகள் வந்தாலும், பின்னர் நம் மண்ணிலேயே, நமது கைவினைஞர்களின் கரங்களால் மணிகள் வார்க்கத் தொடங்கப்பட்டன.

'கரில்லான்' (Carillon) இசைமணி; இடையன்குடியின் பெருமை

ஆலய மணிகளிலேயே மிகவும் சிறப்பானது 'கரில்லான்' எனப்படும் இசைமணி. இது ஒன்றல்ல, பல மணிகளின் தொகுப்பு. ஒரு இசைக்கருவியைப் போல, விசைப்பலகை (Keyboard) மூலம் உள்ளே மணிகளை இயக்கி, முழுமையான மெல்லிசையை வாசிக்க முடியும்.

இந்த அரிய இசைக்கருவி, நம் தமிழ்நாட்டில் இடையன்குடி ஆலயத்தில் இருப்பது நமக்கு ஒரு வரலாற்றுப் பெருமை.

1. கால்டுவெல்லின் கனவு; பேராயர் இராபர்ட் கால்டுவெல் அவர்கள் இடையன்குடியில் ஆலயம் கட்டியபோது, அவரது சகோதரர் ஜேம்ஸ் கால்டுவெல், லண்டனில் இருந்து 5 கரில்லான் மணிகளை அனுப்பினார். துரதிர்ஷ்டவசமாக, அதில் ஒரு மணி கடலில் மூழ்கிவிட்டது.

2. விக்டோரியா மகாராணியின் தடை; மீதமுள்ள 4 மணிகளையும், அதை வாசிப்பதற்கான விசைப்பலகையையும் (Baton Keyboard) அனுப்பவிருந்த நிலையில், அன்றைய விக்டோரியா மகாராணி அதனை இந்தியாவிற்கு எடுத்துச்செல்ல அனுமதிக்கவில்லை.

3. 'Joy Bell' - மகிழ்ச்சியின் மணி; விசைப்பலகை வராவிட்டாலும், அந்த நான்கு மணிகளையும் யானைகளின் உதவியுடன் கோபுரத்தில் ஏற்றி, தனித்தனியாகக் கயிறு கட்டி இயக்கும்படி பொருத்தினார்கள். திருமணங்கள் போன்ற மகிழ்ச்சியான நிகழ்வுகளின்போது இது சிறப்பாக வாசிக்கப்பட்டதால், இதற்கு 'மகிழ்ச்சி மணி' (Joy Bell) என்று பெயரிட்டனர். இன்றும், அந்த 1876-1880களில் செய்யப்பட்ட, ஆங்கிலேய அரசின் சிங்க முத்திரை பதித்த மணிகள், இடையன்குடியில் ஒலித்துக்கொண்டிருப்பது ஒரு வரலாற்று அதிசயம்.

ஆலய மணியின் ஆன்மா

ஆலய மணி என்பது வெறும் நேரங்காட்டியோ, அறிவிப்பு செய்யும் கருவியோ அல்ல.

1. அது இறைவனின் குரல்; நம்மை ஜெபத்திற்கு அழைக்கும் தந்தையின் பாசம்.

2. அது ஒரு சமூகத்தின் இதயம்; திருமணம், திருவிழா போன்ற மகிழ்ச்சியையும், இறப்பு போன்ற துக்கத்தையும் ஊருக்கே அறிவித்து, நம்மை ஒன்றிணைக்கிறது.

3. அது ஒரு கலையின் உறைவிடம்; தலைமுறை தலைமுறையாகக் கைமாறி வரும் ஒரு பாரம்பரியத்தின் வாழும் சாட்சி

CHS -LIBRARY RESEARCH AND DEVELOPMENT CENTRE

"Remember the days of old; consider the years of many generations; ask your father, and he will show you, your elders, and they will tell you"

(Deut. 32:7 ESVA).

We, the People of God are exhorted to keep alive the memory of our faith history and pass it on to our sons and daughters. The Christian Historical Society endeavours to help Tamil-Christian community to fulfill this noble obligation.

All praise and glory be to God!

Shalom Greetings to you in the name of our Lord and Saviour Jesus Christ!

The Christian Historical Society (=CHS) is the fruit of the diligent efforts of numerous Tamil-Christian historians who in the light of Deuteronomy 32:7 seek to document as well as write the faith history of Tamil-Christian community with the active involvement of numerous young volunteers. To cover wider areas where our community has its roots, collaborations are underway with historians and like-minded individuals throughout Tamil Nadu.

By God's grace and with prayerful support of Friends, CHS has initiated several activities towards realising its objectives during the past five years since inception. The important ones being:

- *Publication of the monthly magazine, Kristhava Varalaatru Suvadugal*
- *Reprinting books which contain historical accounts of Tamil-Christian community*
- *Compilation and digitalising of antiquarian texts and documents*
- *Organising Mission Tours to places of historical importance*
- *Establishment of a Library with space for Museum, Research, Seminars etc.*

Currently, with the benevolent donation of land by a Friend, God has enabled CHS to start the building project for Library cum Research & Development Centre at Surandai. Few individuals are donating and have promised to donate portion of construction material. We need to buy remaining construction material and furnishings for the Library and Seminar Hall.

We cordially invite families, individuals and organisations to contribute generously to complete the momentous library building, God willing by July 2025.

UPI ID: mannaselvakumar@okicici

G Pay

In God's mission,

Manna Selvakumar

+91 9176780001

திருநெல்வேலி திருச்சபையின் வரலாறு-9

திருமதி. ரெமினா சுஜித்

கடந்த பதிவுகளில் நாம் சத்தியநாதன் மற்றும் ஜெனிக்கே ஆகியோரின் பணிகளையும், திருநெல்வேலியில் திருச்சபையின் ஆரம்பகால வளர்ச்சியையும் குறிப்பாக முதலூர் கிறிஸ்தவ கிராமம் தோன்றிய வரலாறையும் விரிவாக பார்த்தோம். இந்த மாத பதிப்பில், 1798 முதல் 1802 வரையிலான காலகட்டத்தில் நடந்த முக்கியமான நிகழ்வுகளையும், குறிப்பாக கெரிக்கே மற்றும் ஜெனிக்கே ஆகியோரின் 1800 ஆம் ஆண்டு பயணத்தையும் தொடர்ந்து காண்போம்.

1798-1799: தகவல் பற்றாக்குறை காலம்

1798 மற்றும் 1799 ஆண்டுகளில் சத்தியநாதன் அவர்களின் பணிகள் மற்றும் புதிய இயக்கத்தின் முன்னேற்றம் குறித்து நமக்கு எந்த தகவலும் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் 1800 ஆம் ஆண்டிற்கான சில தகவல்களை கெரிக்கே அவர்களின் குறிப்புகளிலிருந்து பெற முடிகிறது. அவர் ஜெனிக்கே உடன் திருநெல்வேலிக்கு வெறும் பதினொரு நாட்கள் மட்டுமே பயணம் மேற்கொண்டார். இந்த பயணத்தின் மூலம் அப்போது வரை எந்த குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியும் நடைபெறவில்லை என்பது தெரிய வந்தது. துரதிர்ஷ்டவசமாக, 1796 முதல் 1800 வரையிலான ஞானஸ்நானப் பட்டியல்கள் கிடைக்கவில்லை.

கெரிக்கே மற்றும் ஜெனிக்கேயின் 1800 ஆம் ஆண்டு பயணம்

முந்தைய அத்தியாயத்தின் இறுதியில் குறிப்பிட்டபடி,

கெரிக்கே மற்றும் ஜெனிக்கே ஆகியோர் பிப்ரவரி 16 அன்று இராமநாதபுரத்தில் புதிய தேவாலயத்தை பிரதிஷ்டை செய்தனர். இராமேஸ்வரத்தைப் பார்வையிட்ட பின், அவர்கள் தெற்கு நோக்கி புறப்பட்டனர். அதன் பின் கெரிக்கே கீழ்க்கண்டவாறு எழுதுகிறார்:

'20 ஆம் தேதி நாங்கள் துத்துக்குடிக்கு புறப்பட்டோம். கர்னல் மார்டின்ஸ் (Col. Martinz) பயணத்திற்கு பல்லக்கு தூக்குபவர்களை ஏற்பாடு செய்திருந்தார், அதனால் 21 ஆம் தேதி அங்கு வந்தடைந்தோம். அங்கு பாளையங்கோட்டையிலிருந்து வந்த உள்ளூர் குருவானவர் சத்தியநாதனையும், மணப்பாடிலிருந்து வந்த உபதேசியார் அடைக்கலத்தையும் சந்தித்தோம். அடுத்த ஞாயிற்றுக்கிழமை நாங்கள் பல குழந்தைகளுக்கும் பெரியவர்களுக்கும் ஞானஸ்நானம் வழங்கவும், சில ரோமன் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவர்களை சபையில் சேர்த்துக்கொள்ளவும் இருந்தது. சபையினர் நற்கருணைக்காக இங்கு வரவிருந்தனர். நாங்கள் அவர்களுடன் டச்சு தேவாலயத்தில் கூடினோம், அங்கு நற்கருணைக்கான ஆயத்தமும் ஞானஸ்நானமும் நடைபெற்றது.'

'22 ஆம் தேதி, திரு. ஜெனிக்கே அதிகாலையில் மணப்பாடிற்கு புறப்பட்டார். இங்குள்ள டச்சு குடும்பங்களின் விருப்பத்தின் பேரில் நான் காலையில் டச்சு தேவாலயத்தில் போர்த்துகீசிய மொழியில் பிரசங்கித்தேன். டச்சு குருவானவர் திரு. க்ளுவே (Mr. Kluwe) அவர்களின் அனுமதியுடன் தமிழிலும் உரையாற்றினேன். பல மக்கள் என்னைச் சந்திக்க வந்தனர், இதில் மீன்பிடி மக்கள் கூட்ட சமுதாயத்தின் முழு தலைவரும் இருந்தார், அவரை டச்சுக்காரர்கள் தங்கள் இளவரசர் என்று அழைக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவரும் ரோமன் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவ திருச்சபையைச் சேர்ந்தவர்கள், இந்தப் பகுதி ரோமன் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களால் நிறைந்துள்ளது.''

'மாலையில் நான் திரு. ஜெனிக்கேயைப் பின்தொடர்ந்தேன், 23 ஆம் தேதி அதிகாலை 2 மணிக்கு திருச்செந்தூருக்கு வந்தேன். அங்கு சிறிது ஓய்வு எடுத்த பின், காலை ஒன்பது மணிக்கு மணப்பாடை அடைந்தோம். அங்கு காலையிலும் மதியத்திலும் தமிழில் கிறிஸ்துவை பிரசங்கித்தேன், மாலையில் ஒரு டச்சுக்காரரின் குழந்தைக்கு ஞானஸ்நானம் வழங்கினேன்.'

மணப்பாடின் தமிழ் சபை

கெரிக்கே மணப்பாடின் தமிழ் சபையைப் பற்றி விரிவாக விவரிக்கிறார்:

'அங்குள்ள தமிழ் சபை ஐம்பது முதல் அறுபது குடும்பங்களைக்கொண்டது, நூற்றுக்கும்மேற்பட்ட ஆத்துமாக்கள் உள்ளனர். அவர்கள் ஐம்பது வீடுகளில் வாழ்கின்றனர், இவை பனைமர உத்திரங்கள் மற்றும் இலைகளால் எளிமையான முறையில் கட்டப்பட்டு, இரண்டு நேரான தெருக்களை உருவாக்குகின்றன. தேவாலயமும் பனைமரங்கள் மற்றும் பனை இலைகளால் எளிமையாக கட்டப்பட்டுள்ளது. டச்சு மனிதர்கள் எப்போதும் ஆலய ஆராதனைகளில் கலந்துகொள்கிறார்கள், தங்களது காணிக்கைகளை சேகரிக்க காணிக்கைப் பெட்டியும் வைத்திருந்தனர், அதனால் சபையினர் ஒரு சிறிய நிதியை தங்கள் சபைக்கென்று சேகரித்துள்ளனர். அவர்கள் அனைவரும் நெசவாளர்கள், அவர்களின் மனைவிகள் மற்றும் மிகச் சிறிய குழந்தைகள் கூட அவர்களின் வேலையில் பங்கு கொள்கிறார்கள், இங்கு ஒரு பிச்சைக்காரர்கள் கூட இல்லை, முழுவதும் கிறிஸ்தவர்களைக் கொண்ட கிராமத்தில் இது எனக்கு மிகவும் இனிமையான காட்சியாக இருந்தது.'

அடுத்த நாள் அவர்கள் சபையினரைக் கூட்டி, சபையினர் தேர்ந்தெடுத்த நான்கு பேரை மூப்பர்களாக ஏற்றுக்கொண்டு, சில விதிமுறைகளை வகுத்தனர்:

1. ஆண்கள் மற்றும் சிறுவர்கள் அனைவரும் காலை மற்றும் மாலை தேவாலய ஆராதனைகளுக்கு வர வேண்டும் இதை சபையின் மூப்பர்கள் கண்காணிக்க வேண்டும்.
2. சிறுவர்கள் பள்ளிக்கு செல்ல வேண்டும்
3. பெண்கள் மற்றும் பெண் குழந்தைகள், அவர்களின் கணவர்கள் மற்றும் சகோதரர்கள் வீட்டிற்கு வெளியே இருக்கும்போது தேவாலயத்திற்கு வர முடியாததால், கிறிஸ்தவத்தின்அடிப்படை ஞான உபதேசங்களை கற்றுக்கொள்ள காலை 9 முதல் 10 மணி வரை வர வேண்டும்
4. ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் மற்ற வேலை செய்யக்கூடாது, சபை மக்கள் அனைவரும் காலை மற்றும் மாலை ஆலய ஆராதனைகளுக்கு வர வேண்டும்
5. ஏழைகளுக்கான நிதிக்காக ஒரு பெட்டி மூப்பர்கள் மற்றும் உபதேசியாரின் பொறுப்பில் வைக்கப்பட வேண்டும்.
6. புகார்கள் மற்றும் ஏதேனும் கருத்து முரண்பாடுகள் வரும் பட்சத்தில் பெரியவர்களின் உதவியுடன் சபை ஊழியரால் தீர்க்கப்படவேண்டும். தேவைப்பட்டால் மேலும் விதிகள் சபையின் ஒப்புதலுடன் வகுக்கப்படவேண்டும்.

முதலூரின் நிலைமை

கெரிக்கே முதலூரைப் பற்றி எழுதுகிறார்:

'மதியத்தில் நாங்கள் வடமேற்கே ஐந்து தமிழ் லீக் தூரம் சென்று அடுத்த ஜெப ஆலயத்தை அடைந்தோம். பல பனைமர மற்றும் ஓலைக் கூரை வீடுகளுடன், இது ஒரு நீள்வட்ட நிலத்தில் அமைந்துள்ளது. மிஷனரிகள் இதை பதினொரு போர்ட்டோ நோவோ பகோடாக்களுக்கு (eleven Porto Novo pagodas) வாங்கி, முதலூர் என்று பெயரிட்டனர், இதை ஒரு முழு கிறிஸ்தவ கிராமமாக அமைக்க இரண்டு ஆண்டுகளாக இங்கு நீடித்த பஞ்சம், கட்டுமானத்தை தடுத்தது, ஏனெனில் இங்கு குடியேற

வேண்டிய நல்ல மக்கள் வாழ்வாதாரம் தேடி திருவாங்கூருக்கு சென்றுவிட்டனர். ஆனால் அவர்கள் இப்போது தினமும் திரும்பி வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.'

'இங்கு மக்களுக்கு ஒரு பெரிய சதுர பக்கா கிணற்றின் நன்மை உள்ளது, இது வெட்டப்பட்ட கல்லால் வரிசையாக அமைக்கப்பட்டு நல்ல தண்ணீரைத் தருகிறது. இது இங்கு சற்றே அசாதாரணமான விஷயம், தஞ்சாவூரிலிருந்து இங்கு வரும் எல்லா வழிகளிலும் நல்ல தண்ணீர் கிடைப்பது அரிது.'

25 ஆம் தேதி அதிகாலையில், ஏழு குடும்பங்கள் ஜெப ஆலயத்தில் கூடின. கெரிக்கே அவர்களுக்கு கிறிஸ்தவ போதனைகளை பிரசங்கித்தார், மணப்பாடில் செய்த ஏற்பாடுகளைப் பற்றி கூறினார். அந்த சபைக்காக வகுத்த விதிமுறைகளின் நகலை அங்குள்ள உபதேசியார் தாவீதுக்கு (David) கொடுத்தார். இவர் ஒரு இளைஞன் ஆனால் ஆண்டவர் மீது பக்தியுள்ள மற்றும் புத்திசாலியான மனிதர். உள்ளூர் ஊழியர்கள் மற்றும் மணப்பாடு உபதேசியாரின் ஒப்புதலையும் பெற்றுக்கொண்டு இங்குள்ள அனைத்து குடும்பங்களும் திரும்பி வந்தவுடன், அவர்களுக்கும் அந்த குடும்பங்களுக்கும் இதேபோன்ற விதிமுறைகளை அறிமுகப்படுத்த பரிந்துரைத்தார்;

பற்பநாதபுரம் மற்றும் பாளையங்கோட்டை

கெரிக்கே மற்றும் ஜெனிக்கே ஆகியோர் பின்னர் படிப்படியாக பற்பநாதபுரத்திற்கு சென்றனர். அங்கு கெரிக்கே குறிப்பிடுகிறார் கல்லால் கட்டப்பட்ட ஜெப ஆலயம் இருந்தது. அங்குள்ள கிறிஸ்தவர்களின் தலைவர் சந்தியாகோ (Santiago) பஞ்சத்தில் தனது பல கால்நடைகளை இழந்திருந்தார். இதுவும் அவரது மனைவியின் தாக்கமும் அவரது விசுவாசத்தை இழக்க காரணமாக இருந்தது. ஆனால் இப்போது அவர் மனந்திரும்பியிருந்தார்.

பற்பநாதபுரத்தின் சபையினர் மாற்று ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் பாளையங்கோட்டையில் ஆராதனைகளில் கலந்துகொள்வார்கள். சந்தியாகோ தலைமையில் பவனியாக நடந்து சென்று பாடல்கள் பாடுவார்கள். மற்ற ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில், பொதுவாக பாளையங்கோட்டையிலிருந்து ஒரு உபதேசியார் வந்து ஆராதனைகளை நடத்துவார்.

26 ஆம் தேதி மாலையில், கெரிக்கே மற்றும் ஜெனிக்கே பாளையங்கோட்டைக்கு சென்றனர். மார்ச் 2 அன்று கெரிக்கே அங்கு ஆறு ஐரோப்பியர்களுக்கு ஆங்கில ஆராதனையும் பரிசுத்த நற்கருணை ஆராதனையும் நடத்தினார், பின்னர் தமிழ் ஆராதனையும் நடத்தினார்.

சத்தியநாதனைப் பற்றிய கெரிக்கேயின் கருத்து

கெரிக்கே பாளையங்கோட்டையின் இந்திய சபையைப் பற்றியும், குருவானவர் சத்தியநாதனைப் பற்றியும் முழுமையாக திருப்தி அடையவில்லை. அவர் குருவானவர் சத்தியநாதனைப் பற்றி கூறுகிறார்:

'அவருக்கு கர்த்தர் நல்ல திறமைகளைக் கொடுத்துள்ளார், அவரது போதனை மற்றும் பிரசங்கங்கள் தெளிவானது மற்றும் நல்லது, நல்ல செயல்களில் அவர் சுறுசுறுப்பானவர். ஆனால் தனக்கும் கிறிஸ்தவ நோக்கத்திற்கும் தீங்கு விளைவிக்கும் வகையில் கெட்ட மனிதர்களால் எல்லா வகையான விவகாரங்களிலும் இழுக்கப்படுவதை அவர் அனுமதிக்கிறார்,. பாளையங்கோட்டையிலும் அண்டை கிராமங்களிலும் மட்டும் பிரசங்கிப்பதற்கு பதிலாக, தஞ்சாவூருக்கு இந்தப் பக்கமுள்ள முழு நாட்டிலும் சுற்றுப்பயணம் செய்ய வேண்டும் என்று நான் இப்போது அவருக்கு அறிவுறுத்தியுள்ளேன்.'

இதிலிருந்து கெரிக்கே முதலூரிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் எந்த சிறப்பு இயக்கமும் அதாவது குறிப்பிடத்தக்க எந்த ஒரு ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியும் நடைபெறுவதைக் காணவில்லை என்பது தெரிகிறது. முதலூர் சபையை முந்தைய சபைகளைப் போல உள்ள அதே வகையான நான்காவது சபையாக மட்டுமே அவர் கருதினார்.

விருதுநகர் மற்றும் மதுரை

கெரிக்கே மற்றும் ஜெனிக்கே பாளையங்கோட்டையில் இன்னும் ஒரு இரண்டு நாட்கள் தங்கி, மணப்பாடு மற்றும் பற்பநாதபுரத்திற்கு மூப்பர்களை நியமித்து விதிமுறைகளை வகுத்தனர். மார்ச் 4 அன்று வடக்கு நோக்கி பயணம் தொடங்கினர்.

மார்ச் 6 அன்று அவர்கள் விருதுபட்டியை (விருதுநகர்) அடைந்தனர். அதன் பின் கெரிக்கே கூறுகிறார்:

'இங்கு எங்கள் முக்கிய வேலை மணப்பாடிலிருந்து இங்கு குடிபெயர்ந்த கிறிஸ்தவ குடும்பங்களைச் சந்திப்பதாகும். அங்கு ஒரு வருடமாக பஞ்சம் கடுமையாக இருந்ததால், நெசவாளர்களால் பணம் சம்பாதிக்க முடியவில்லை. நாங்கள் மணப்பாடிலிருந்து கொண்டு வந்த உபதேசியார் அடைக்கலம் முதலில் ஒரு குடும்பத்தைக் கண்டுபிடித்தார், பின்னர் அனைவரும் விரைவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் வாழ்வாதார வழிகளைக் கண்டுபிடித்துள்ளனர், அவர்களில் பெரும்பாலோர் இப்போது திரும்பிச் செல்ல விருப்பம் இல்லாதவர்களாக இருந்தனர். எனவே நாங்கள் இங்கு ஒரு சபையை நிறுவ முடிவு செய்தோம், குறிப்பாக இந்த இடத்தை உள்ளூர் குருவானவரின் பராமரிப்பில் பரிந்துரைக்க முடிவு செய்தோம்.'

7 ஆம் தேதி அவர்கள் மதுரையை அடைந்தனர். ஜெனிக்கே அங்கு சில நாட்கள் தங்கினார், கெரிக்கே திண்டுக்கல் மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளி வழியாக மெட்ராஸுக்குச் சென்றார். ஜெனிக்கே புனித வெள்ளியன்று தஞ்சாவூருக்குத் திரும்பினார்.

ஜெனிக்கேயின் மரணம்

ஜெனிக்கே தனது உடல்நிலைக்காக இந்த பயணத்தை மேற்கொண்டிருந்தார், ஆனால் அது அவரது உடல் பெலவீனத்துக்கு எந்த நன்மையும் செய்யவில்லை. அவரது பலவீனம் தொடர்ந்து அதிகரித்து, மே 10, 1800 அன்று தஞ்சாவூரில் அவர் மரணமடைந்தார். அவருக்கு நாற்பத்தொரு வயது, இந்தியாவில் அவரது பணியின் பதிமூன்றாவது ஆண்டு அது.

ஸ்வார்ட்ஸ் இதற்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, பிப்ரவரி 13, 1798 அன்று மரணமடைந்திருந்தார். கிளாரிந்தாவின் அழைப்பிற்கு பதிலளித்து ஸ்வார்ட்ஸ் திருநெல்வேலியில் திருச்சபையை நட்டார், ஜெனிக்கே மற்றும் சத்தியநாதன் நீர்ப்பாய்ச்சினர். இப்போது தேவன் அதை விளையச்செய்தார், ஆனால் அவர்கள் குறிப்பாக பணியாற்றிய அந்த சபைகளில் அல்ல.

1801: சத்தியநாதனின் விரிவான பயணங்கள்

1801 ஆம் ஆண்டிற்கான திருநெல்வேலியின் நேரடி செய்திகள் நமக்கு நடைமுறையில் இல்லை. கால்டுவெல் நகலெடுத்த 1800 முதல் 1803 வரையிலான ஞானஸ்நானப் பட்டியல் இந்த ஆண்டிற்கு அங்கு எந்த ஞானஸ்நானமும் காட்டவில்லை. உண்மையில், குருவானவர் சத்தியநாதன் 1801 ஆம் ஆண்டில் திருநெல்வேலியில் இல்லை.

கெரிக்கே பாளையங்கோட்டையிலிருந்து புறப்பட்ட சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, அவரது அறிவுறுத்தல்களின்படி, சத்தியநாதன் பரந்த பகுதியில் சுற்றுப்பயணம் தொடங்கினார்.

1800 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் அவர் பாஞ்சாலங்குறிச்சி பயணம் மேற்கொண்டதாக கேள்விப்படுகிறோம். அங்கு ஒரு வாரம் தங்கி கிறிஸ்தவர்களுக்கு போதனை செய்து, ஐந்து பேருக்கு கர்த்தரின் இராப்போஜனத்தை வழங்கினார். பின்னர் அவர் இராமநாதபுரத்தின் கலெக்டரைச் சந்திக்க மாப்பிள்ளையூரணி சென்றார். அங்கு ஒரு வாரம் தங்கி, அங்கிருந்த சில பாளையக்காரர்களுடனும் அவர்களின் மக்களுடனும் பேசவும், கலெக்டரின் பரிவாரங்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பிரசங்கிக்கவும் வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தினார்.

ஆண்டின் இறுதியில், அவர் மதுரை மற்றும் திண்டுக்கலைப் பார்வையிட்டு தஞ்சாவூர் வரை பணியாற்றினார். அடுத்த ஆண்டின் பிப்ரவரியில், அவர் விரைவில் மீண்டும் முதலூருக்கு செல்ல வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டது. அங்கு உபதேசியார்களால் போதிக்கப்பட்ட பல குடும்பங்கள் அவர் வந்து அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் வழங்க காத்திருந்தனர்.

கடைசி பாளையக்காரர் கிளர்ச்சி

ஆனால் அப்போதுதான் கடைசி பாளையக்காரர் கிளர்ச்சி வெடித்தது. இது திருநெல்வேலியின் கிழக்கு மற்றும் தெற்குப் பகுதிகளில் குழப்பங்களை ஏற்படுத்தியது. குருவானவர் சத்தியநாதன் தஞ்சாவூரில் தங்க வேண்டியிருந்தது. பின்னர் பருவமழையால் மேலும் தாமதமாகி, 1802 வசந்த காலம் வரை திருநெல்வேலிக்குத் திரும்ப முடியவில்லை.

1802 செப்டம்பரில் கெரிக்கே முதலூர் மக்களுக்கு அளித்த உரையிலிருந்து நாம் அறிந்துகொள்கிறோம், 1801 பிப்ரவரி முதல் மே வரை நீடித்த குழப்பங்களின் போது அங்குள்ள கிறிஸ்தவர்கள் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டனர். கிறிஸ்தவர்கள் ஆங்கிலேயர்களின் ஆதரவாளர்களாக கருதப்பட்டதால், கிளர்ச்சியாளர்களின் வன்முறை குறிப்பாக அங்கிருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராக திருப்பப்பட்டது.

அந்த ஆண்டின் டிசம்பரில், திருச்சிராப்பள்ளி உபதேசியார் ஞானாயுதம் பாளையங்கோட்டையில் உள்ள மிஷனின் செய்திகளைக் கொண்டு வர, அதற்கான சிறந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய அனுப்பப்பட்டார். அவர் சபைகளைப் பார்வையிட்டதாகவும், களக்காடுவில் அப்போது நிலைகொண்டிருந்த கேப்டன் ட்ராட்டரைச் (Captain Trotter) சந்தித்ததாகவும் தெரிகிறது. அவர் ஏற்கனவே மிஷனில் தீவிர ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். அதே படைப்பிரிவின் ஜார்ஜ் மேஜர் பிரவுனும் (George Major Brown) அப்படித்தான். அவர் அந்த நேரத்தில் பாளையங்கோட்டை மிஷன் வீட்டில் ஐரோப்பியர்களுக்கு வழக்கமாக ஆராதனைகளை நடத்தி அவர்களின் குழந்தைகளுக்குக் கற்பித்து வந்தார்.

1802: பெரிய மாற்றத்தின் தொடக்கம்

குருவானவர் சத்தியநாதன் இறுதியாக திருநெல்வேலி வந்தடைந்தபோது, ஏப்ரல் 2 முதல் 19 வரை முதலூரில் 253 அத்திக்கலுவின் (Attikalu) 66 மக்களுக்கும் (பறையர் சமூதாயத்தை சேர்ந்தவர்களுக்கும்) ஞானஸ்நானம் வழங்கினார். மே மற்றும் ஜூன் மாதங்களில் முதலூரின் மேலும் 21 மக்களுக்கும் (சாணார் சமூதாயத்தை சேர்ந்தவர்களுக்கும்) ஞானஸ்நானம் வழங்கினார்.

(இக்கட்டுரையில் சாதியின் பெயர் குறிப்பிடப்படுவது அக்காலத்தில் மற்றவர்களால் தாழ்வாக கருதப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலும் கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷம் எவ்வித பாகுபாடும் இல்லாமல் கொண்டு செல்லப்பட்டதை காண்பிப்பதற்க்காகவே; வரலாற்று நுணுக்கங்களுக்காகவே சாதியின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.)

பின்னர் திடீரென்று இத்தகைய ஆவிக்குரிய எழுச்சி பெரும் வேகத்துடனும் கணிசமான பகுதியிலும் பரவத் தொடங்கியது. செப்டம்பர் இறுதியில் கெரிக்கேயின் வருகை அநேகர் கிறிஸ்துவை ஏற்றுகொள்வதற்கும் மற்றும் அநேகர் கிறிஸ்துவை சொந்த ரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டு ஞானஸ்நானம் பெற்றதற்கும் ஒரு காரணமாக இருந்தது.

கெரிக்கேயின் செப்டம்பர் 1802 பயணம்

கெரிக்கே செப்டம்பர் தொடக்கத்தில் தஞ்சாவூரிலிருந்து புறப்பட்டு, திண்டுக்கலில் சில நாட்கள் தங்கி அங்குள்ள சபையை மேலும் கிறிஸ்துவுக்குள் வலுப்படுத்த உதவினார். 15 ஆம் தேதி விருதுபட்டியை (விருதுநகர்) அடைந்தார். அங்கு கிறிஸ்தவ நெசவாளர்கள் அனைவரும் தெற்கு திரும்பிச் சென்றுவிட்டதையும் மற்றும் சிலர் செல்லவிருந்தனர் என்பதையும் கண்டார்.

19 ஆம் தேதி அவர் புவானியை (Puvani) அடைந்தார், அங்கு பதினான்கு கிராமங்களில் வாழும் அறுபது பேர் சபையை உருவாக்கினர். 20 ஆம் தேதி அங்கு பதினாறு பேருடன் கர்த்தரின் இராப்போஜனத்தை (நற்கருணை) கொண்டாடி, 21 ஆம் தேதி பாளையங்கோட்டையை அடைந்தார்.

அங்கு அவர் கேப்டன் ட்ராட்டருடன் தங்கி, 26 ஆம்

தேதி ஆராதனைகளை நடத்தினார். ஆங்கில ஆராதனையில் பதின்மூன்று பேரும், தமிழ் ஆராதனையில் நாற்பத்தைந்து பேரும் நற்கருணையில் பங்கேற்றனர். மேலும் அவர் அங்கும் மற்றும் பதினைந்து அண்டை கிராமங்களிலும் உள்ள தமிழ் கிறிஸ்தவ சபை 105 ஆத்துமாக்களைக் கொண்டிருந்தது என குறிப்பிடுகிறார்.

பாளையங்கோட்டையில் இருந்தபோது, திருவாங்கூரில் சீர்திருத்த சபைகளை உருவாக்க முடியுமா என்று பார்க்க அங்கு செல்லுமாறு ஆங்கிலேய ரெசிடென்ட் அவரை அழைத்தார். ஆனால் பயணம் செய்ய நேரம் இல்லை என்று முடிவு செய்தார்.

பற்பநாதபுரம் மற்றும் முதலூரில் அசாதாரண நிகழ்வுகள்

செப்டம்பர் 27 அன்று அவர் தெற்கு நோக்கி புறப்பட்டு பற்பநாதபுரம் அடைந்தார். அங்குள்ள சபை தொண்ணூறு பேரைக் கொண்டிருந்தது, அவர்களில் முப்பத்தினான்கு பேர் பரிசுத்த நற்கருணையைப் பெற்றனர். அங்கு அவர் ஒருவருக்கு (செட்டியாருக்கு) ஞானஸ்நானம் வழங்கினார், அவர் சந்தியாகோவால் கிறிஸ்துவிடம் அழைத்து வரப்பட்டவர். சபையினர் அவரை சந்தியாகோவுடன் சேர்ந்து தங்கள் மேற்பார்வையாளராக ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இருந்தனர்.

செப்டம்பர் 28 அன்று அவர் முதலூரை அடைந்தார். அங்கு இரண்டு நாட்கள் தங்கி சில மக்களுக்கு (சாணார் சமுதாயத்தை சார்ந்தவர்களுக்கு) ஞானஸ்நானம் வழங்கிய பின், மற்ற கிராமங்களில் தொடர்ந்து ஐந்து நாட்கள் அசாதாரணமான வெகுஜன ஞானஸ்நானங்களை நடத்தினார்.

மாலையில், ஒரு உபதேசியாருடன் நான் முதலூருக்கு பயணம் செய்தேன், இந்த ஊரில் கிறிஸ்தவர்கள் மட்டுமே வசிக்கிறார்கள். அவர்களில் பலர், வயதானவர்களும் இளைஞர்களும், என்னைச் சந்திக்க கிட்டத்தட்ட முழு வழியும் (சாத்தன்குளம் வரை) வந்தனர். அவர்கள் என்னை அவர்களின் திருச்சபைக்கு அழைத்துச் சென்றனர், இது பனைமரத் தண்டுகள் மற்றும் இலைகளால் கட்டப்பட்டு ஓலையால் வேயப்பட்டிருந்தது, அதை அவர்கள் விளக்குகளால் நிரப்பியிருந்தனர். நான் ‘Hallelujah loud, praise and honour‘ என்ற பாடலைத் தொடங்கினேன், (இந்தப் பாடல் ஆங்கிலத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது; இதற்கான சரியான தமிழ் பாடல் எது என்பதைத் தெளிவாகக் கண்டறிய முடியவில்லை) அவர்களின் சிறந்த பாடலைக் கேட்டு நான் ஆச்சரியப்பட்டேன். நான் ஜெபித்து, பின்னர் அவர்களுக்கு உரையாற்றினேன். பாளையக்காரர்களின் படையெடுப்பின் போது அவர்கள் அனுபவித்த துன்பங்களை நினைவுபடுத்தினேன்; எவ்வாறு கிறித்தவ வெறுப்பாளர்கள் அவர்களின் திருச்சபையும் அனைத்து கிறிஸ்தவ புத்தகங்களையும் எரித்தனர்; அவர்களில் பலர் எவ்வாறு கொள்ளையடிக்கப்பட்டு, சிறையில் அடைக்கப்பட்டு, பல்வேறு வழிகளில் கொடூரமாக துன்புறுத்தப்பட்டு, அவர்களை மீண்டும் அவர்களது மதத்திற்குத் திரும்ப வற்புறுத்தப்பட்டனர் எனபதையும் நினைவுபடுத்தினேன். அவர்கள் கர்த்தருக்கு உண்மையாக இருக்க கிருபையுடன் கொடுக்கப்பட்ட பலத்தையும், அந்த கசப்பான துன்பத்தின் காலத்திற்குப் பிறகு அவர்களின் சபையில் நடைபெற்ற கர்த்தரின் அற்புதமான கிருபையால் ஏற்பட்ட ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியையும் நினைவுபடுத்தினேன். அதன் பின் நான் அவர்களை நன்றியுணர்வுக்கும் கிறிஸ்துவின் சேவையில் விசுவாசத்துடனும் உறுதியுடன் இருக்கவும் அறிவுறுத்தினேன்.

‘அடுத்த நாள் காலையிலிருந்து, கிறிஸ்தவர்களும் இந்துக்களும் ஒவ்வொருவராக தேவாலயத்தில் என்னிடம் வரத் தொடங்கினர். நான் பெரும்பாலான நாளை அவர்களுக்கு அறிவுரை கூறவும் தனிப்பட்ட முறையில் அவர்களுடன் பேசவும் செலவிட்டேன். உயர் பதவியில் உள்ள பிற மதத்தில் உள்ள ஒருவர் பல மாதங்களாக ஞானஸ்நான பெற விரும்பும் சபை மக்கள் போதிக்கப்பட்டு தயார்படுத்தப்படும் நேரங்களில் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருந்தார். கல்வியறிவு உள்ள மனிதராக இருந்ததால், எங்கள் புத்தகங்களைப் படிப்பதிலிருந்தும் அவர் நிறைய கற்றுக்கொண்டிருந்தார். உள்ளூர் குருவானவர் அவருக்கு ஞானஸ்நானம் வழங்க முடியாது என்று கூறியபோது அவர் மிகவும் வருத்தப்பட்டார். ஆனால் நான் இந்த முடிவை உறுதிப்படுத்த வேண்டியிருந்தது, ஏனெனில் அவர் தனது முதல் மனைவி குழந்தையில்லாததால் இரண்டாவது மனைவியை திருமணம் செய்திருந்தார். இரண்டாவது மனைவியால் குழந்தைகள் இல்லையென்றால், அவளை அவளது பெற்றோரிடம் திருப்பி அனுப்பி அவளுக்கு ஆதரவு வழங்குவதாகவும், அப்போது ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் சபையில் சேர்க்கப்பட முடியுமா என்றும் அவர் கேட்டார். ஆனால் இதைப் பற்றி பல்வேறு சந்தேகங்களும் தயக்கங்களும் இருக்கலாம் என்று நான் அவருக்குக் காட்டினேன். மற்றபடி, கிறிஸ்தவர்கள் மற்றும் அவிசுவாசிகள் இருவரிடமும் அவருக்கு நல்ல பெயர் உள்ளது, அவருக்கு புத்தியும் திறமையும் உள்ளது. மதியத்தில் உள்ளூர் குருவானவருக்கும் உபதேசியார்களில் ஒருவருக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட சில தவறான புரிதல்களைத் தீர்ப்பதில் நான் ஈடுபட்டிருந்தேன்.‘

‘30 ஆம் தேதி: இன்று அதிகாலையில் நான் இருபத்தொரு பேரைப் பரிசோதித்து உறுதிப்படுத்தினேன், பின்னர் அவர்கள் மற்ற இருபத்தேழு பேருடன் சேர்ந்துபரிசுத்த நற்கருணை ஆராதனையில் கலந்துக்கொண்டனர். ‘சமாதானத்தைத் தேடி அதைப் பின்தொடருங்கள்’ என்ற தலைப்பின் அடிப்படையில் கர்த்தரின் வார்த்தையை அவர்களிடம் போதித்தேன் மேலும் நான் சபையினருக்கு இந்த கர்த்தரின் வார்த்தையின்படி நடக்குமாறு அறிவுறுத்தினேன். இந்த பிரசங்கம் பலருக்கு நல்ல தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. உள்ளூர் குருவானவர் சத்தியநாதனுக்கு எதிராக பல்வேறு அடிப்படையற்ற குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டு வந்த உபதேசியார் இந்த பிரசங்கத்தைக் கேட்ட போது மிகவும் மன வியாகுலப்பட்டு துக்கபட்டார். ஆலய ஆராதனை முடிந்தவுடன், அவர் வந்து குருவானவர் சத்தியநாதனின் காலில் விழுந்து, கண்ணீருடன் மன்னிப்பு கேட்டார். மாலையில் நான் மீண்டும் ஆலய ஆராதனையை நடத்தினேன். நீண்ட காலமாக போதனை பெற்ற இரண்டு கிராமங்களின் தலைவர்கள், இருபத்தாறு பெரியவர்கள், மற்றும் சபையில் பிறந்த மூன்று குழந்தைகள்

ஞானஸ்நானம் பெற்றனர்.' இதனுடைய தொடர்ச்சியை அடுத்த அத்தியாயத்தில் காண்போம்.

இந்த வரலாற்று நிகழ்வுகளைப் பார்க்கும்போது, நாம் ஒரு முக்கியமான உண்மையைக் காண்கிறோம். 'தேவனின் இராஜ்யத்தின் வளர்ச்சி எப்போதும் மனித திட்டங்களின்படி நடைபெறுவதில்லை அது கர்த்தர் குறித்து வைத்துள்ள காலத்தில் அவரது திட்டத்தின்படியே நடக்கிறது'. ஸ்வார்ட்ஸ் நட்டார், ஜெனிக்கே மற்றும் சத்தியநாதன் நீர்ப்பாய்ச்சினர், ஆனால் அதை விளையச்செய்தவர் தேவன் தான். அது அவர்கள் எதிர்பார்த்த இடத்திலும் எதிர் பார்த்த நேரத்திலும் அல்ல. வேதத்தில் உள்ள ஒரு வசனத்தைக் காண்பிக்க விரும்புகின்றேன்: 'நான் நட்டேன், அப்பொல்லோ நீர்ப்பாய்ச்சினான்; தேவனே விளையச்செய்தார். அப்படியிருக்க, நடுகிறவனாலும் ஒன்றுமில்லை, நீர்ப்பாய்ச்சுகிறவனாலும் ஒன்றுமில்லை, விளையச்செய்கிற தேவனாலே எல்லாமாகும்.' (1 கொரிந்தியர் 3:6-7)

நடுவதும் (கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தை விதைப்பதும்) நீர்ப்பாய்ச்சுவதும் (கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தில் அவர்கள் வேரூன்ற உதவி செய்வதும்) நமது கடமை. ஆனால் அதின் பலனைத் தருவது கர்த்தரே. சில நேரங்களில் அதன் பலனை உடனடியாகக் காண முடியாமல் போகலாம் என்பதற்காக சோர்வடைவது தேவையில்லை; ஏற்ற நேரத்தில், நம்முடைய உண்மையான ஊழியத்தின் விளைச்சலை கர்த்தர் வெளிப்படுத்துவார்.

இன்றைய காலத்திலும் நமது திட்டங்கள் தோல்வியடையும்போதும், நமது முயற்சிகள் பலனளிக்காமல் போகும்போதும், தேவன் தமது சொந்த வழியில் தமது இராஜ்யத்தை கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். பாளையக்காரர் கிளர்ச்சியின் துன்பங்களும், பஞ்சத்தின் கஷ்டங்களும் கூட தேவனின் நோக்கங்களைத் தடுக்க முடியவில்லை. மாறாக, அவை விசுவாசிகளின் நம்பிக்கையை சுத்திகரித்து, அவர்களை பெரிய ஆத்தும அறுவடைக்குத் தயார்படுத்தின.

'இன்னல்கள் சூழ்ந்தபோதும்,
திருச்சபை நிலைகுலையவில்லை;
கர்த்தர் தன் கரங்களை விட்டு
விடவில்லை ,துன்பத்தின் நடுவிலும்
செதுக்கினார் அவர்,
சாட்சியின் ஒளியாக இன்று
பிரகாசிக்கிறது அது..

தொடர்ந்து பயணிப்போம்...

கிறிஸ்தவ **வரலாற்றுச் சுவடுகள்**

மாத ஆய்விதழ் சந்தா விபரம்

சந்தா விபரம்	உள்நாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்கொடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்கொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்கொடை

வங்கி விபரம்

Name: Christian Historical Society
A/c Number : 1748 020000 4906
Bank name : Federal Bank
IFSC code: FDRL0001748

"கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்"
மாத ஆய்விதழை நீங்கள்
தொடர்ந்து பெற்றுக் கொள்ள
G-Pay மூலம் நன்கொடை செலுத்த
91767 80001 என்ற எண்ணுக்கு செலுத்தவும்
காசோலை மற்றும் வரைவோலை செலுத்த
'கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்'
(Christian Historical Society)
என்ற பெயரில் எடுக்கவும்

ஆசிரியர்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,
கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,
பங்களாச் சுரண்டை-627859,
தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)
04633 290401, 91767 80001

christianhistoricalsociety.in
tchsportal.co.in
christianhistorical@gmail.com

பாரெங்கும் பேராலயங்கள்

சந்திரா மனோகரன், ஈரோடு.

LUGANO CATHEDRAL

லுகானோ கதீட்ரல்: கட்டிடக்கலை, வரலாறு மற்றும் கலைகளின் கலவையின் ஒரு விரிவான பார்வை

சுவிட்சர்லாந்தின் லுகானோ நகரில் அமைந்துள்ள புனித லாரன்ஸிற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட கத்தோலிக்க பேராலயம், 'கத்தீட்ரல் ஆஃப் செயிண்ட் லாரன்ஸ்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இது ரோமன் கத்தோலிக்க மறைமாவட்டமான லுகானோவின் தாய்க் கோவிலாகும். பரந்த மலைகளாலும், வசீகரிக்கும் இயற்கை காட்சிகளாலும் சூழப்பட்டு, லுகானோ ஏரியின் அற்புதமான காட்சியை வழங்கும் ஒரு மலையின் மீது இப்பேராலயம் அமைந்துள்ளது.

வரலாறு மற்றும் கட்டிடக்கலை:

818 ஆம் ஆண்டிலேயே ஒரு தேவாலயமாக அறியப்பட்ட இவ்விடம், 1078 இல் ஒரு கல்லூரி தேவாலயமாக மாறியது. இறுதியாக, 1848 இல் இது ஒரு கதீட்ரலாக உயர்த்தப்பட்டது. இந்த பேராலயம் வெவ்வேறு காலகட்டங்களின் கட்டிடக்கலை பாணிகளின் ஒரு அற்புதமான கலவையாகும். இதன் முக்கிய அமைப்பு ரோமனெஸ்க் பாணியில், எளிமையான மற்றும் உறுதியான வடிவமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. இருப்பினும், மறுமலர்ச்சி காலத்தின் சிற்பங்களும், பரோக் பாணியின் அலங்காரங்களும் பேராலயத்திற்கு ஒரு தனித்துவமான அழகை சேர்க்கின்றன.

முகப்பின் சிறப்பம்சங்கள்:

பேராலயத்தின் மிகவும் பிரமிக்க வைக்கும் அம்சம் அதன் முகப்பு ஆகும். இது வெள்ளை கல் மற்றும் கரரா பளிங்கு கற்களால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. முகப்பின் மையத்தில் ஒரு பெரிய ரோஜா ஜன்னல் காணப்படுகிறது. கோதிக் பாணி தேவாலயங்களில் பொதுவாகக் காணப்படும் இந்த வட்ட வடிவ ஜன்னல்கள், தற்போது 'சக்கர ஜன்னல்கள்' என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

முகப்பின் மைய நுழைவாயில் 'புனிதர்களின் நுழைவாயில்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. இங்கு பறவைகள் மற்றும் சிங்கத்தின் உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், நான்கு புனிதர்களையும், குழந்தையுடன் இருக்கும் கன்னி மேரியையும் சித்தரிக்கும் பதக்கங்களும் (Medallions) காணப்படுகின்றன. நுழைவாயிலின் இருபுறமும் உள்ள சதுர சட்டகங்களில், நான்கு சுவிசேஷகர்கள் மற்றும் தாவீது, சாலமோன் அரசர்களின் மார்பளவு சிற்பங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

உட்புற அலங்காரங்கள்:

பேராலயத்தின் உட்புறம் பல குறிப்பிடத்தக்க கலைப்படைப்புகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக, லியோனார்டோ டா வின்சியின் சீடரான பெர்னார்டினோ லூனியால் வரையப்பட்ட புகழ்பெற்ற ஓவியங்கள் இங்கு காணப்படுகின்றன. இந்த ஓவியங்கள் மறுமலர்ச்சி காலத்தின் கலை நுணுக்கத்திற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றன.

லுகானோ, சுவிட்சர்லாந்தின் இத்தாலிய மொழி பேசும் பகுதியில் உள்ள ஒரு நகரமாகும். சுவிட்சர்லாந்து மற்றும் இத்தாலிக்கு இடையிலான எல்லையில் அமைந்துள்ள லுகானோ பனிப்பாறை ஏரியின் வடக்குக் கரையில் இந்நகரம் அமைந்துள்ளது. இதன் காரணமாக, இப்பகுதியில் இத்தாலிய கலாச்சாரத்தின் தாக்கம் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது.

மொத்தத்தில், லுகானோ கதீட்ரல் ஒரு ஆன்மீகத் தலம் மட்டுமல்ல, வரலாறு, கட்டிடக்கலை மற்றும் கலைகளின் ஒரு பொக்கிஷமாகவும் விளங்குகிறது. சுவிட்சர்லாந்திற்கு வருகை தரும் எவரும் கண்டிப்பாக பார்க்க வேண்டிய இடங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

ஓடிப் போனவன்-10

முனைவர்.ஜான்சி பால்ராஜ்
நாவலாசிரியர்

கிளாரிந்தாள் தனது வீட்டில் சத்தியநாததையும், தாவீதையும் மிகுந்த அன்புடன் உபசரித்தாள். 'நமது பள்ளிக்கூடத்தில் குழந்தைகளைக் கொண்டு வந்து சேர்ப்பதில்தான் அதிக சிரமம். அதோடு ஆசிரியர்களும் போதாது. இன்னும் ஒருசிலர் இருந்தால் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பதில் நமக்கு வெற்றி தான். ஆனாலும் உடனே அந்த வெற்றியைப் பெற்றுவிட முடியாது' என்றாள்.

'ஆமாம். அதுசரிதான். நான் நமது தாவீதை இந்தப் பள்ளியில் ஆசிரியராக நியமிக்க விரும்புகிறேன். பள்ளியிலிருந்து பணியைத் தொடங்கட்டும் தாவீதின் ஊழியம்.. . ' என்றார் சத்தியநாதன்.

தாவீது தன் இருக்கையிலிருந்து எழுந்து, 'பெரும் பாக்கியமாக கருதுகிறேன் ஐயா. படிக்க வாய்ப்பின்றி ஓடிப்போன என்னை உபாத்தியானாக இருக்க முன்குறித்த என் தேவாதி தேவனின் கருணைக்கு நான் என்ன பிரதிபலன் செய்ய போகிறேன்!!?. அவருக்காக என்னையே அர்ப்பணிப்பதையே அன்றி வேறெதையும் காணிக்கையாக்குவது தகாது ஐயா' என்றான்.

தாவீதின் பக்தி வைராக்கியத்தையும், தூயத்தமிழ் அறிவையும் கவனித்த கிளாரிந்தாள் மெய்சிலிர்த்து அவனை ஆசீர்வதித்தாள். 'நீ தாவீது அரசனைப் போல கடவுளின் இதயத்திற்கு ஏற்றவனாய் என்றும் வாழ்வாய் மகனே' என்றாள்.

'மகனே' என்ற சொல் தாவீதின் இதயத்தை அன்பால் பூரிக்க வைத்தது. எத்தனை அன்பும், பரிவும்.. . இந்தத் தாயிடம். . ! என்று எண்ணியவன் அருகில் இருந்த வீட்டிலிருந்து எழுத்துக்களை உச்சரித்து சொல்லும் சத்தம் கேட்டுத் திரும்பினான்.

'வா.. . தாவீது. அந்த வீட்டின் உள்ளே தான் பள்ளிக்கூடம் நடக்கின்றது' என்றவர் அவனை அழைத்துக் கொண்டு அங்கு சென்றனர். 'வீட்டின் உள்ளேயா? வெளியில் திண்ணையில் தானே நடக்கும்?!' என்றவன் வியப்போடு நடந்தான் அந்த வீட்டினுள் ஏழு, எட்டு வயது முதலான சிறுவர்களும் வாலிபர்களான இளைஞர்கள் சிலரும் ஆங்காங்கே அமர்ந்திருந்தனர். சிறுவர்களுக்கு, எழுத வாசிக்கத் தெரிந்த மாணவர்களே அண்ணாவிகளாக (ஆசிரியர்கள்) செயல்பட்டனர். அந்த நீண்ட தடுப்புகளற்ற அறையின் உட்புறம் தரையில் சுத்தமான மணல் பரப்பி போடப்பட்டிருந்தது.

அதில் எழுதிக் காட்டியும் விரல் பிடித்து எழுத்துக்களை எழுதியும் பயிற்சி அளித்துக் கொண்டிருந்தனர் பெரிய மாணவர்கள். அந்த அறையின் முன் கட்டப்பட்டிருந்த நீண்ட இரண்டடுக்குத் திண்ணைகளில் எழுத வாசிக்க அறிந்த மாணவர்கள் அமர்ந்திருந்தனர். அவர்கள் வாய்வழிக் கல்வி போதிக்கப்பட காத்திருந்தனர். அதற்கு வேதவிநாயகம் என்பவர் அண்ணாவியாக இருந்தார். இவர்கள் மூவரையும் பார்த்ததும் சிறுவர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் எழுந்து நின்று வணங்கி மரியாதைச் செலுத்தினர். அதைப்பார்த்தவுடன் சிறுவர்களும் எழுந்து நின்று வணங்கினர்.

பின்பக்கம் ஆங்காங்கே நின்றிருந்த மரங்களின் அடியில் சில மாணவர்களும், அவர்களுக்குப் பொருப்பான மூத்த மாணவர்களும், அமர்ந்திருந்தனர். அந்த இடம் முழுவதுமே கற்கும் வேட்கையுடன் மாணவர்களும், கற்பிக்கும் ஆர்வத்துடன் அண்ணாவிகளும் இருந்ததைக் கண்டு தாவீது இதுவரைக் காணாத முற்றிலும் வேறுபட்ட அப்பள்ளிக்கூடத்தைக் கண்டு அதிசயத்தான். அவனுக்குள் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, தான் பயின்ற திண்ணைப்பள்ளி அவனது நினைவிலாடியது. தாவீதின் ஊரிலிருந்து மூன்று மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்த அண்ணாவியின் வீட்டுத் திண்ணையில் தான் அவன் எழுத வாசிக்க கற்றதெல்லாம். தவறாமல் சென்று விடுவான். அண்ணாவியின் வீட்டிற்கு நாள்தோறும் மாணவர்கள் தங்கள்

வீடுகளில் உள்ள, அரிசி, உப்பு, புளி, மிளகாய், தோட்டங்களில் விளையும் காய்கறிகள், பழங்கள் என்று எதையாவது கொண்டு செல்வர். அது ஆசிரியரின் அன்றாட வாழ்கைத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும். அத்தோடு ஆசிரியருக்கு மாணவர்களின் தட்சனையாகவும் அது கருதப்பட்டது.

ஒருமுறை ஆசிரியருக்கு அன்பளிப்பாகக் கொண்டுச் செல்ல எதுவுமில்லாமல் போனதால் வருத்தமடைந்தான் தாவீது. தான் அண்ணாவிக்குத் தட்சணைக் கொடுத்து பல நாட்கள் ஆயிருந்தது. சக மாணவர்கள் அடிக்கடி எதையாவது கொடுத்து மகிழ்வதைப் கண்டு மனம் வேதனித்தான். இவனது ஆசைகளை முழுமையாய் அறிந்து செயல்பட பெற்றோர்கள் இல்லையே.. . ! அத்தையும் மாமனும் அவனது பாதுகாவலராகவும், வளர்ப்பு பெற்றோராக மட்டுமே இருக்க முடிந்தது. தாவீதைப் பாடம் படிக்க வைக்குமளவு குடும்பச் சூழலும் இல்லை.

அவனது கல்வியின் மீதான முழு ஆர்வம் எழுதவும், வாசிக்கவும் கற்குமளவு அந்தப் பள்ளியை நோக்கி அவனை இழுத்துச் சென்றது. இதற்கிடையில் தட்சணையை வீட்டிலிருந்து அடிக்கடிப் பெற்றுச் செல்ல வழியற்று சோர்வடைவான். இன்று எப்படியும் எதையாவது கொண்டுச் செல்ல வேண்டும் என்று தீர்மானித்தவன் தனது மாமனாரின் தோட்டத்திற்கு அருகில் நின்றிருந்த மற்றொருவருடைய மாமரம் காய்த்துத் தொங்கி கொண்டிருந்ததைக் கண்டான். கிளைகள் முழுதும் காய்களாக தெரிந்தது.

மரத்திலேயே பழுக்கத் தொடங்கியிருந்ததை நிறம் காட்டியது. இதில் சிலவற்றைப் பறித்து விட்டால் போதுமே என்றது அவன் மனம். 'திருட்டுக் குற்றம் ஆகாதா.. . ?'என்ற அவனது ஆழ்மனத்தை, 'அகப்பட்டால் தானே ... !?' என்று அடக்கி வைத்தான். அந்தி மறையும் வரை காத்திருந்து விட்டு, இருள் கவியும் நேரம் பார்த்து தனது தோட்டத்திலிருந்து அகன்ற வேலியைத் தாண்டி குதித்தான். சரசரவென்று சத்தம் எழுப்பிய இலைச் சருகுகள் குவிந்து கிடந்த அந்தத் தோட்டத்திற்குள் அவன் கால்களை நிலைக் கொள்ள முடியாமல் வழுக்கி விட்டது. வெட்டப்பட்டுக் கிடந்த பெரியதொரு குழிக்குள் விழுந்தான். மேலே வர முடியாமல் அங்கும் இங்கும் சுற்றித் திரிந்தான். அவன் இதுபோன்ற விளையாட்டான செயல்கள் எது செய்தாலும் அவன் கூட்டாளிகளோடு தான் செய்வான்.

ஆனால் இன்று திருட்டு மாங்காய் பறித்து வந்திருப்பதை எவனாவது ஒருவன் மூலம் அண்ணாவிக்குத் தெரிந்து விட்டால், அதோடு தன் பள்ளிக்கூட வாழ்வை மறந்து விட வேண்டியது தான். 'நல்லொழுக்கமே கற்றலின் முதற்படி' என்பதே அன்றாடம் அண்ணாவியின் நாவிலிருந்து வரும் முதல் வாசகமாக இருக்கும். அதற்குப் பயந்துதான் அவன் மட்டும் வந்திருந்தான். இப்படி நடக்குமென்று அவன் நினைத்துப் பார்க்கவில்லை. கை கால்களில் சிராய்த்து இரத்தம் எட்டிப் பார்த்தது. எப்படியும் இருட்டும் முன் வெளியேறியாக வேண்டும் என்ற முனைப்பில் குழிக்குள் மாங்காய் பறிக்க சாய்த்து வைக்கப்பட்டிருந்த கம்பை ஊன்றி எம்பி குதித்து வெளியே வந்தான். மரமும், தட்டிப் பறிக்க களையுமிருக்க, வாய்ப்பை விடக் கூடாதென்ற முடிவில் உறுதியாயிருந்தான். மரத்தில் ஏறாமலேயே அக்கம்பினால் காய்களைத் தட்டி பறித்தான். சட்டையை கழற்றி அதில் காய்களைக் கட்டினான். விறுவிறுவென நடந்து அதே வேலியண்டை, சற்று அகலம் குறைந்த பகுதிக்கு வந்தான். சில அடிகள் பின்னோக்கி நடந்து, பின் வேகமெடுத்தோடி எட்டி குதித்தான். ஓரிரு விநாடிகளில் அடுத்தப் பக்கம் ஏதோ ஒரு ரப்பர் படுக்கையில் போய் நின்றதைப் போல உணர்ந்தான். சில வினாடிகள் அப்படியே நின்றவன் அது லேசாக அசைவுறுதலை உணர்ந்து.. . அதிலிருந்து குதித்து சில அடிகள் ஓடினான். பிறகு அது என்னவாக இருக்கும் என்று திரும்பி வந்தான். இருட்டில் எதுவும் தெரியவில்லை. ஆனால் 'உஸ்.. தஸ்.. . புஸ்.. . 'என்று ஏதோ ஒன்று மூச்சுவிடும் சத்தம் மட்டும் கேட்க.. . மீண்டும் ஓரடி நெருங்கினான். மிகப்பெரிய மலைப்பாம்பொன்று மிக மெதுவாக அசைந்து ஊர்ந்து வேலியோரம் நீண்டு கொண்டிருந்தது. மங்கலான அந்த நிலவொளியிலும் பளபளத்தது அதன் தோல். சற்றும் பயமின்றி அதையே உற்றுப் பார்த்தவன், 'நான் இதன் மீதா குதித்தேன்.. !!?' என்று நினைக்கவும் கண்கள் விரிந்தன. உடல் சிலிர்த்தது. இருந்தாலும் அந்த சிறு வயதிலும் அவனது அஞ்சா நெஞ்சம் நிதானமாய்தான் துடித்துக் கொண்டிருந்தது.

'வயிறு நெறஞ்சா வெச பாம்பும் ஒறங்கும் ' என்று பாட்டியம்மா அடிக்கடி சொல்லும் சொலவடை காதில் அவன் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. அந்தப் பாம்பு சற்றுத் தொலைவு வேலியோரமாக நகர்ந்து மீண்டும் சுருண்டு படுத்துக் கொண்டது.

'எப்படியும் நாளை இங்கு பெரியவர்களோடு வந்து இதைக் கொல்ல வேண்டும். பசித்தால் இது யாரையும் விடாதுன்னு சொல்லுவார்களே.. . !'என்று நினைத்துக் கொண்டே மாங்காய்களை ஒரு மரத்தடியில் மறைத்து வைத்துவிட்டு வீட்டை நோக்கிக் கிளம்பினான். மறுநாள் எதேச்சையாக தான் பாம்பைக் கண்டதை ஊராருக்குச் சொல்லி அழைத்துப் போனான்.

எங்குமே அதைக் காண முடியவில்லை. 'இவன் பொய் சொல்ல மாண்டாலே.. எங்கனையோ கண்டுருக்கா. நேத்து சாய்ங்காலமுல்லா பாத்தேங்கா.. . !சரி சரி தோட்டத்துப் பக்கம் யாரும் நடமாமாதங்கல.. . ' என்று பெரியவர்கள் சொல்லிக் கொண்டு எல்லோரும் வெளியேறினர். அவனது நண்பர்கள் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். நேத்து எங்களுக்குத் தெரியாம எதுக்குல தோட்டத்துக்கு வந்தா?' என்றனர் குழப்பத்தோடு. மரத்தடியில் வாழையிலை சருகுகளுக்குள் கிடந்த மாங்காய்கள் திருட்டுத் தனமாக இவனைப் பார்த்துக் கண்ணடித்தன.

'எலே அதெல்லாம் ஒன்னுமில்ல. சும்மா காத்தாட வந்துட்டுப் போலாமுன்னு வந்தேன். இருட்டிட்டு. சரில வாங்க போவோம் என்ற சுந்தர், அங்க பார்ல யாரோ இங்கன மாங்காய பறிச்சி போட்டிருக்கானுவ' என்று ஆச்சரியமாக முகத்தை மாற்றி ஓடிச் சென்று கையில் எடுத்துக் காட்டினான்.

'ஆமா ஆமா நீரு தான் பறிச்சிரிப்பீரு தெரியாதோ.. . ?'என்று ஒருவன் கூற.. . . எல்லோரும் அவனை சுற்றி சுற்றி வந்து கும்மியடித்து 'ஓஓ ஓஓ' என்று ராகமிட்டு ஆடினர். எல்லோர் கையிலும் மாங்காய்கள் இருந்தன.

அண்ணாவியின் முகம் தாவீதுக்குள் வந்து வந்து நின்றது.. . . !

தொடர்ந்து பயணிப்போம்...

ஜே.பர்னபாஸ்
சேலம் வரலாற்றுச் சங்கம்

சேலம் வந்த லண்டன் திருத்தொண்டர் சங்கத்தாரின் கல்வி மற்றும் சமுதாயப் பணிகளைத் தேடி

ஒரு வரலாற்று ஆய்வுப் பயணம் -பாகம் -1

உட்புகுமுன் : –

12-06-2024 - வியாழன் முற்பகல் வேளையில், சேலம் வந்த லண்டன் திருத்தொண்டர் சங்கத்தாரின் (London Missionary Society - Educational and Social Contributions of L.M.S. in salem) கல்வி மற்றும் சமுதாய சேவைப் பணிகளைத் தேடிய ஒரு வரலாற்று ஆய்வுப் பயணம் - இதனை, சேலம் மாநகருக்குள் நாங்கள் மேற்கொண்ட ஒரு வரலாற்று மரபுநடை (Salem City Heritage Walk) என்றும்கூட சொல்லலாம். தனது முனைவர் (Doctorate) பட்டத்திற்கான ஆய்வாக, இந்த ஆய்வில் ஈடுபட்டுள்ள வரலாற்றுத் துறை முதுகலை மாணவி செல்வி T. சக்திஸ்ரீ அவர்களுக்கு உதவும் வகையிலும், நமது வரலாற்றுச் சங்க உறுப்பினர்கள், ஆர்வலர்கள், ஆகியோருக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையிலும், இந்த வரலாற்று ஆய்வுப்பயணத்தினை நாங்கள் மேற்கொண்டோம். அடிக்கடி இதுபோன்ற வரலாற்று ஆய்வுப்பயணங்களை, சேலம் மாநகரிலும், அதன் சுற்று வட்டாரங்களிலும், மற்றும் அண்டை மாவட்டங்களிலும் நாங்கள் மேற்கொள்வதால், சேலம் வரலாற்றை மறுவாசிப்பிற்கும், மறுதேடல் - அதனால் உண்டாகும் புதிய கண்டறிதல்களுக்கும் (New Insights), தொடர்ந்து உட்படுத்துகிறோம். இதனால், சேலம் வரலாறு மென்மேலும் வளம்பெறுகிறது. இந்த முயற்சிகளில் இது ஒரு மகத்தான வாய்ப்பு ; ஏனெனில், வரலாறு பயிலும் மாணவ, மாணவிகளுக்கு நாம் அளிக்கும் வரலாற்றுப் பாடங்களும், பயிற்சிகளும், நம்மை மென்மேலும் வளப்படுத்துவதையும் தாண்டி, நம்மை வரலாற்றில் பலப்படுத்துவதையும் தொடர்ந்து உணருகிறோம்.

இந்த வரலாற்று மறுவாசிப்பு, மறுபடியுமான தேடல் வரலாற்று ஆய்வுப் பயணத்தில் என்னுடன் வரலாற்று ஆய்வு மாணவி செல்வி. சக்திஸ்ரீ, அவருடன் வரலாறு பயிலும் மாணவத்தோழி செல்வி தபித்தாள், சேலம் வரலாற்றுச் சங்கப் உறுப்பினர்கள் பங்கேற்றனர்.

சேலத்தின் முதல் உயர்நிலைப் பள்ளியும், அதன் K. T. பால் நினைவு மூன்றாவது மாணவர் விடுதியும் :

'சேலத்தில் முதன்முதலில் ஏற்படுத்தப்பட்ட உயர்நிலைப் பள்ளி என்று செவ்வாய்ப் பேட்டையின் பெரிய பள்ளிக்கூடமான லண்டன் மிஷன் ஹைஸ்கூலைச் சொல்லுவார்கள் ' என்று ' ஓர் அன்னாடுகாச்சியின் சேலம் 'என்ற சேலம் வரலாற்றுப் புத்தகத்தில் அதன் ஆசிரியரும், சேலம் வரலாற்று எழுத்தாளருமான திரு. விட்டல் ராவ் குறிப்பிடுகிறார் (P. no. 40, - பள்ளிக்கூடங்கள் - ஓர் அன்னாடுகாச்சியின் சேலம் - விட்டல் ராவ், சந்தியா பதிப்பகம், முதற்பதிப்பு :2021)

1872ஆம் ஆண்டிலேயே சேலம் லண்டன் மிஷன் உயர்நிலைப் பள்ளி துவங்கிவிட்டதாக திரு. S. J. சிம்சன் என்ற அன்றைய சேலம் மிஷன் வரலாற்று ஆசிரியர் தெரிவிக்கிறார். (The High School connected with the L. M. S. at Salem was established in 1872. The present High School in Salem has gradually grown to the present state out of a small begining. - p. no. 56, My Experiences in L. M. Salem -1853-1918 - S. J. Simpson, Evangelist, 1919 - hand written book unprinted source.). 1872 ஆம் ஆண்டே இந்த லண்டன் மிஷன் உயர்நிலைப் பள்ளி மிகவும் எளிமையான முறையில் துவக்கப்பட்டாலும்,

போதுமான கட்டிடங்களோ, ஆசிரியர்களோ, இல்லாமல் ஒரு வேகமான துவக்கத்தைக் கண்டது. ஒரு கிறிஸ்தவ உயர்நிலைப் பள்ளியை சேலம் மாவட்டத்தில் துவக்க வேண்டும் என்ற பேராவல் அன்று சேலத்தில் திருத் தொண்டாற்ற வந்த லண்டன் திருத்தொண்டர்களின் மனதில் கொளுந்து விட்டு எரிந்து பிரகாசித்தது. அனைவருக்குமான ஆங்கிலக் கல்வி - அதுவும் உயர்நிலைக் கல்வி சங்கை G. மாப்ஸ் ஐயரின் இந்தக் கனவு, தொலைநோக்குப் பார்வைகள், திட்டங்கள் அனைத்தும், சங்கை. டாக்டர் மாரிஸ் பிலிப்ஸ் ஐயரின் (Rev. Dr. Maurice Phillips -Period of Service -1869-1884) செயல்பாடுகளில் நிறைவேறியது. 1876 ஆம் ஆண்டு சேலம் அஸ்தம்பட்டியில் புதியதாக கட்டப்பட்ட சேலம் ஆலங்குட்டை மிசியோன் பங்களாவிற்கு டாக்டர் M. பிலிப்ஸ் ஐயர் சென்றபோது, காலியான சேலம் மிஷன் பங்களாவிலும், மற்ற கட்டிடங்களிலும் சங்கை ஹென்றி ரைஸ் ஐயரால் (Rev. Henry Rice, Period of Service -1873-76)முழுமையாக அனைத்து கட்டமைப்புகளும் கொண்ட ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியாக வளர்ந்தும், சிறந்தும், விளங்கியது, சேலம் லண்டன் மிஷன் உயர்நிலைப் பள்ளி (London Mission High School).

சேலம் ஜில்லா ஹைஸ்கூல் (Salem Zilla High School), இதே காலகட்டத்தில் சேலத்தில் உருவானது. இதற்கு சேலம் மாவட்ட நிர்வாகமும், சென்னை மாகாண அரசும் உதவிகள் செய்தது. ஆனால், எந்த ஒரு அரசாங்க உதவியும் இல்லாமல் லண்டன் திருத்தொண்டர்களின் அயராத உழைப்பில் உயர்ந்த உயர்நிலைப்பள்ளி லண்டன் மிஷன் ஹைஸ்கூல் இதுவே ஆகும். ஜில்லா உயர்நிலை பள்ளிக்கூடம் உருவாக்கம் பெறுவதற்கு முன்பாகவே எளிமையாகத் துவங்கி, நல்ல வளர்ச்சி பெற்று, 1876-77 ஆம் ஆண்டுகள் காலகட்டத்தில், சேலம் மாவட்டத்திலும், சென்னை மாகாணத்திலும் சிறப்பான பெயர்பெற்றது. சென்னை மாகாண. ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தின் ஆதரவும், உதவிகளும், கிடைத்திருந்தால் லண்டன் திருத்தொண்டர்கள் அன்று சேலத்தில் கல்லூரி வகுப்புகளையே உருவாக்கியிருப்பார்கள். எல்லாரும் நினைப்பதைப் போல இல்லாமல், உண்மையில் ஆங்கில அரசாங்கம் துவக்கத்தில் இருந்தே சீர்திருத்த திருச்சபைத் திருத்தொண்டர்களின் பணிகளை பகைமை உணர்வுடனே நசுக்கிவந்திருக்கிறது. (P. nos. 35 -37, A Hundred Years of Salem Mission History - Rev. T. C. Witney, B. A., London Mission Press, Nagercoil, 1936)

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிகாலத்தில் சென்னை மாகாணத்திலே (Madras Presidency) சிறந்த உயர்நிலைப் பள்ளி என்ற பெயரெடுத்தது இந்த சேலம் லண்டன் மிஷன் உயர்நிலைப் பள்ளி(P. no. 129, சேலத்திற்கு கிறிஸ்தவம் வந்தது- முதல் தொகுதி- ஜே. பர்னபாஸ், முதற்பதிப்பு- ஜூன் 2024.)இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளில் இந்தப் பள்ளி - (தற்பொழுது இந்தப் பள்ளி CSI ஆண்கள் மேனிலைப் பள்ளி, கோட்டை, சேலம் -1 என அழைக்கப்பட்டு வருகிறது) தனது 150 ஆவது ஆண்டு(Sesquicentennial Celebrations) விழாவினைக் கொண்டாடப் போகிறது என்பதை அறிகிறேன்.

பள்ளியில் இருந்த பழமையான கல்வெட்டு :

பள்ளியின் தாளாளர் திரு. சாமுவேல் சிவானந்தம் அவர்களுடன் சென்று இந்தப் பள்ளியிலுள்ள ஒரு பழமையான கல்வெட்டை சென்று பார்த்தோம். அது ஒரு வரிசையாக அமைந்திருந்த பள்ளி அறைகளில் ஒன்றில் இருந்தது.

அன்றைய லண்டன் மிஷன் உயர்நிலைப் பள்ளியில் கைத்தொழில் பிரிவு Manual Training Hall பயிற்சிக்கூடம் துவங்கப்பட்டதன் சான்றாக இன்றும் இருக்கிறது அந்தக் கல்வெட்டு. ஏட்டுக் கல்வியுடன் சில தொழிற்பயிற்சிகளும், இயந்திரங்கள் இன்றி மனிதர்கள் தங்கள் கைகளால் செய்யும் வேலைகள் சிலவும், இந்தப் பிரிவில் கற்றுத்தரப்பட்டது. இப்படி உயர்நிலைக் கல்வியில் சில Vocational Trainings மாணவர்களுக்கு கற்றுத்தரப்பட்டது. இந்தப் பயிற்சிக்கூட அறையை ஈரோட்டில் லண்டன் மிஷன் திருத்தொண்டராக பணியாற்றி வந்த சங்கை W. T. M. குளுவ்ஸ் ஐயர் (Rev. W. T. M. Clewes, L. M. S., Erode.) 10-08-1945 அன்று, திறந்து வைத்துள்ளார். தொழிற்கல்வியின் அவசியத்தையும், முக்கியத்துவத்தையும், காந்தியடிகளின் போதனைகள், கிராம குடிசைத் தொழில் விழிப்புணர்வுகள், அப்பொழுது நாடெங்கிலும் கைத் தொழில் வகுப்புகளாக பரவிய காலம் அது.

சேலத்துச் செம்மல் K.T. பால் நினைவு மூன்றாவது மாணவர் தங்கும் விடுதி :

1945 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 10ஆம் நாள் சேலம் லண்டன் மிஷன் உயர்நிலைப் பள்ளியின் வரலாற்றில் ஒரு மிக முக்கியமான நாள் - அந்த நாளில், சேலம் லண்டன் மிஷன் உயர்நிலைப்பள்ளியில், மூன்றாவதாக ஒரு மாணவர் விடுதி திறக்கப்பட்டது. (முதல் மற்றும் இரண்டாவது மாணவர் விடுதிகள் -the first hostel was opened in 1925 and the second hostel in 1926, when Mr. Bernard Thomas was principal of the London Mission High School. p. no. 79 - A Hundred Years of Salem Mission History -Rev. T. C. Witney, B. A., London Mission Press, Nagercoil, 1936)இந்த பள்ளியில் படித்த பழைய மாணவரும், சேலம் தந்த சுதந்திரப்போராட்ட வீரருமான, சேலத்துச் செம்மல் K. T. பால் (1876-1931) அவர்களின் நினைவாக, இந்த மாணவர் விடுதி K. T. பால் இல்லம் (K. T. Paul House) என்ற பெயரில் திறக்கப்பட்டது. இந்தியாவின் லண்டன் திருத்தொண்டர் சங்கத்தின் செயலாளரும்- பொருளாளருமாக பதவி வகித்த சங்கை L. J. தாமஸ் (Rev. L. J. Thomas, Secretary - Treasurer, L. M. S. India) அவர்களால் இந்த K. T. பால் மாணவர் விடுதி திறக்கப்பட்டுள்ளதை, இந்த கல்வெட்டு தெரிவிக்கிறது.

K. T. பால் மாணவர் விடுதி, ஒரு அமைப்பான கட்டுமானம் ஆகும். 'ப' வடிவத்தில் அமைந்த அறைகள், நடுவே திறந்த வெளி (Open Space)மாணவர் கூடும் பயன்பாட்டு இடம் Assembly Point. தரைத் தளம் கடப்பா கற்கள் பாவியது. இன்று கடப்பா கற்பலகைகள் பாவிய தரைத் தளத்தை எங்குமே பார்க்கமுடியாதபடி, இவைகள் Out dated ஆகிவிட்டன. ஏதோ இதுபோன்ற ஒருசில பழமையான கட்டுமானங்களில் இன்றும் நாம் கடப்பா கற்பலகைகள் பாவிய தரைத்தளத்தைக் காணலாம். இந்த பழமையான கட்டிடங்கள் இன்று வரலாற்றின் சாட்சியாக நிற்கின்றன.

CSI லெக்லர் நினைவாலயம்– பழமையே இன்று புதுமையாய் :–

இன்றைக்கு 172 ஆண்டுகளைத் தாண்டி நிற்கும் இறைஇல்லம். வருகின்ற 2027ஆம் ஆண்டு இந்த ஆலயம் தனது 175ஆவது ஆண்டைத் தொடும் என்பதும், அதே ஆண்டு லண்டன் திருத்தொண்டர் சங்கத்தாரின் பணிகளின் 200ஆவது ஆண்டு நிறைவும் கொண்டாடப்படும் என்பதையும் நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்.

இந்திய கரங்களால், இந்தியப் பொருட்களைக் கொண்டே கட்டப்பட்ட ஒரு சுதேசி ஆலயம் இது என்றால் அது மிகையாகாது. பிரமாண்டமான தூண்களைக் கொண்ட ஆலயத்தின் உட்பகுதி, கம்பீரமான வெளிப்புறத் தோற்றம், அமைப்பான தூண்களுடன் கூடிய ரோமானிய பாணி முன்புற மண்டபம் (Roman Porch), அனைத்தும் கூடி பரோக் (Baroque) கட்டிடக்கலை பாணியைத் தழுவியதாக இந்த கட்டுமானம் இருந்தது.

ஆலயத்தின் உள்ளே மிகப்பழமையான மரத்தாலான ஞானஸ்நானத் தொட்டி எனது கண்களைக் கவர்ந்தது! - இது ஒருவேளை சேலத்தில் சங்கை லெக்லர் ஐயர் துவக்கி நடத்திவந்த தொழிற்பயிற்சிப் பயிலகத்தின் (Industrial School) தச்சுவேலைப் பிரிவின் (Carpentry Section) கைவண்ணமாக இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இதன் பழமையின் பெருமைக்கும், 150ஆண்டுகளுக்கு மேலான தொடர் இருப்பிற்கும் (Existence), வந்த மிகப்பெரிய சோதனை - அது அன்றைக்கு 2005ஆம் ஆண்டு காலகட்டத்தில் Talk of the town ஆக ஆயிற்று. இந்த பழமையும், கட்டிடச் சிறப்பும், கொண்ட ஆலயத்தை முற்றிலுமாக இடித்து அகற்றிவிட்டு, அந்த இடத்தில் வேறு ஒரு புதிய ஆலயத்தைக் கட்ட, அன்றைய ஆலய நிர்வாகத்தினர் எடுத்த நடவடிக்கைகள், சேலம் வரலாற்றுச் சங்கத்தை(Salem Historical Society) உருவாக்கியது.

எங்கள் எதிர்ப்பினாலும், தொடர் நடவடிக்கைகளாலும், இந்த ஆலயத்தை இடித்து அகற்றிவிட்டு, அங்கே ஒரு புதிய ஆலயத்தை கட்டும் முயற்சி கைவிடப்பட்டது. ஒரு வரலாற்றுச் சின்னத்தைப் பாதுகாத்த துணிவோடும், பெருமையோடும், பெருமிதத்தோடும், இருக்கிறோம். அன்று இந்த ஆலயத்தைக் காப்பாற்றும் பணிகளில் எங்களோடு, தோளோடு தோள் கொடுத்து நின்ற தோழர்கள் சிலர் இன்று கர்த்தருடைய பந்தியில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள்.

நாங்கள் எடுத்த முயற்சிகளின் விளைவாக, தொல்லியல் துறையிலிருந்து பழமை சிறப்பு மாறாதபடி ஆலயத்தை விரிவாக்கம் செய்துகொள்ள அறிவுரையும் வந்தது. 2009ஆம் ஆண்டு ஆலயம் Altar பகுதியிலிருந்து பின்பக்கமாக விரிவாக்கமும், ஒட்டுமொத்த புதுப்பித்தலும் நடந்து முடிந்து, ஆலயத்தின் மறுஅர்ப்பணிப்பு 30-08-2009 அன்று நிறைவேறியது.

ஆலயம் முற்றிலுமாக இடித்து அகற்றப்படுவது தடுக்கப்பட்டாலும், ஆலயத்தின் அமைப்பிலும், பாணியிலும், பெருமளவிற்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் புதிய வடிவமைப்புகள், அமைப்பு சிதைப்புகள் (Structural damages), மேற்கொள்ளப்பட்டது. கட்டிடக்கலை பாணி, ஆலயத்தின் புராதன வடிவமைப்பு, பழமைச் சிறப்புகள், வரலாறு, ஆகியவற்றை கருத்தில் கொள்ளாமல் இந்த சிதைப்புகளும், மாற்றங்களும் நிகழ்த்தப்பட்டது. 'Roman porch ' என்பதற்கான Design வடிவமைப்பைத் தரும் முன்பக்கத் தூண்கள் எட்டில், இரண்டு இடித்துத் தள்ளப்பட்டது துரதிஷ்டமானது. அதனால் ஆலய முகப்பு மண்டபம், விகாரமான தோற்றத்தை தந்ததுவிட்டது.

சேலம் ஆரம்ப கல்வியின் தந்தை :–

இன்றைக்கு 198ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக சேலத்தில் அனைவருக்கும் கல்வி என்ற ஒளிவிளக்கை ஏற்றிவைத்து, சேலம் ஆரம்ப கல்வியின் தந்தை என போற்றப்பட்ட சங்கை ஹென்றி கிறிஸ்பு ஐயர் (1803-1831), அன்றைய சேலம் நகரில் துவக்கி வைத்த பல்வேறு ஆரம்ப கல்விக்கூடங்களில் ஒன்றுதான் தற்பொழுது சேலம் கோட்டை CSI ஆண்கள் மேனிலைப் பள்ளி வளாகத்தில் உள்ள CSI அரசு உதவிபெறும் ஆரம்ப கல்விச்சாலை(CSI Aided Primary School (No. 1), Fort, Salem -1) என்று எண்ணவும் இடமிருக்கிறது. அன்று சங்கை ஹென்றி கிறிஸ்பு ஐயர் இந்த இடத்தில் ஏற்றி வைத்த அனைவருக்குமான பொதுக் கல்வி என்ற ஒளிவிளக்கு 198ஆண்டுகள் கால ஓட்டத்தில் மங்கியும் ஒளிவீசியே வருகிறது!

'தீபத்துக்கு எண்ணெயைச் சீக்கிரம் ஊற்றும்! - திரி அவியாமலே தீண்டியே ஏற்றும்! ' (கி. கீ. 99, கிஸ்தவப் பாமாலை- கீர்த்தனை- புத்தெழுச்சிப் பாடல்கள் -CLS, கிறிஸ்தவ இலக்கிய சங்கம், சென்னை-600 003, 39th edition oct. 2023)

இதைப் போலவே சேலம் கிறிஸ்டியன்பேட்டை (Christianpet) - அங்கே பிரதான சாலையின் இருபுறமும் குடியிருப்புகள். இந்தப் பகுதியில் உள்ள CSI அரசு உதவி பெறும்

ஆரம்பப் பள்ளி (CSI Aided Primary School (No. 2), Christianpet, Fort, Salem -1), சேலம் கிச்சிப்பாளையம் பகுதியில் இன்றும் அதே பெயரில் தொடரும் London Mission Primary School, ஆகியவை சாட்சியாக தங்கள் சேவைப் பணிகளை ஆற்றிவருகின்றன. அன்று சேலத்தில் ஊருக்கு ஒரு ஆரம்பப் பள்ளியைத் துவக்கி நடத்திவந்த லண்டன் திருத்தொண்டர்கள் சங்கத்தாரின் பள்ளிகள் இன்று ஒவ்வொன்றாய் இல்லாமல் போய், இன்று விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவிலேயே அந்த ஆரம்பப் பள்ளிகள் தொடர்வது ஒரு சோகம்.

சேலம் லண்டன் மிஷன் பள்ளிகளின் கட்டுமான அமைப்பு மற்றும் பழமையான மரபெஞ்சுகள் ஒரு பார்வை :-

இந்தப் பள்ளிகள் அனைத்திலும் 'ப ' வடிவ பள்ளிக்கூட அறைகள், நடுவிலே திறந்த வெளி Assembly Point. பள்ளி வகுப்பறைகளுக்கு முன்பாக, மரத் தூண்களால் தாங்கப்பட்ட ஓடுவேய்ந்த தாழ்வாரம் இருக்கிறது.

குறிப்பாக, சேலம் CSI ஆண்கள் மேனிலைப் பள்ளி வளாகத்தில் உள்ள CSI அரசு உதவிபெரும் ஆரம்பப் பள்ளியில் (CSI Aided Primary School (No. 1) நான் கண்ட அரும் பொருட்கள்: பழமையான மரபெஞ்சுகள், அவற்றுடன் இணைந்த Desk அதன் மேல் மைக்கூடு வைப்பதற்கும், தொட்டு எழுதும் பேனா வைப்பதற்குமான குழிவுகள், கீழே புத்தகங்கள் வைப்பதற்கான அறை உள்ளது இவைகளைப் பார்த்து வியந்தேன். இதைப்போலவே மாணவர்கள் அமர்ந்து எழுதும் ஆசனம்(Desk cum Bench with foldable cast iron supports) இவைகள் கால ஓட்டத்தையும் தாண்டி, இன்றுவரை தப்பிப் பிழைத்திருப்பது ஆச்சர்யமே!

அனைவருக்குமான கல்வி:-

அனைவருக்குமான ஆரம்பக் கல்வி முயற்சிகளில் அன்று சங்கை ஹென்றி கிறிஸ்புவின் ஆர்வத்தையும், வேகத்தையும் புரிந்து கொண்ட சேலம் மாவட்ட கலெக்டர் திரு. மாண்டேகு டுண்டாஸ் கோபர்ன் (Mr. M. D. Cockburn) தான் துவங்கியிருந்த ஐந்து பள்ளிகூடங்களையும் சங்கை கிறிஸ்பு ஐயரிடமே ஒப்படைத்து நடத்த கேட்டுக் கொண்டார். (In 1827, Mr. M. D. Cockburn handed over five schools under the patronage of the Magistrate to the Rev. Henry Crisp, of the London Mission - P. no. 322, Education - Gazetteer of the Salem District -Vol. 1- Part- 1 -F. J. Richards, I. C. S., Madras, 1918) இப்படியாக அனைவருக்குமான பொதுவான ஆரம்ப கல்வியும், அதனைத் தொடர்ந்து பொதுவான உயர்கல்வியும், ஏறத்தாழ 200 மற்றும் 150 ஆண்டுகளுக்கும் முன்பாகவே சேலம் நகரிலும் அதன் சுற்றுவட்டாரங்களிலும், அதன் மாவட்ட பகுதிகளிலும் புரட்சிகரமாக தங்கள் தன்னலமற்ற சேவைப் பணிகள் மூலமாக நிறைவேற்றி, சாதித்துச் சென்ற, லண்டன் திருத்தொண்டர் சங்கத்தினரை இங்கே பாராட்டாமல், வியந்து நோக்காமல் கடந்துச் செல்ல முடியாது. நான் இப்பொழுது வாசித்துக் கொண்டிருக்கும் 'மெட்ராஸ் 1726 - பெஞ்சமின் சூல்ட்சே - மொழிபெயர்ப்பு - க. சுபாஷிணி, மூன்றாம் பதிப்பு - ஜூன் 2024, காலச்சுவடு பதிப்பகம் ' என்ற புத்தகத்தைப் வாங்கிப் புரட்டியபோது, என் கண்ணில்பட்ட புத்தகத்தின் அர்ப்பணிப்பு வாசகமம் என் நெஞ்சைத் தொட்டது அதனை, அப்படியே இங்கே தருகிறேன். அங்கு அவர்களுக்கு எழுதிய புகழ் வரிகள், இங்கே சேலம் வந்த லண்டன் மிஷன் திருத்தொண்டர்களுக்கும் அப்படியே பொருந்துகிறது. அது என்ன பாருங்கள் : 'தமிழகத்தில் கல்வி ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே உரிமையாக இருந்தபோது, சமூக அடுக்கில் பாரபட்சமின்றி அனைவருக்கும் கல்வி வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப் பள்ளிக்கூடங்களையும், உயர்கல்விக் கூடங்களையும், உருவாக்கிய நல்ல உள்ளங்களுக்கு. . . . இந்த நூல் என் காணிக்கை ' என்ற நூலாசிரியரின் இந்த தங்க வரிகள் தமிழ்நாடெங்கும் இதுபோன்ற கல்விச் சேவைதந்த திருத்தொண்டர்கள்(Missionaries) அனைவருக்கும் பொருந்தும்.

இன்று வரலாற்றை தங்கள் அநீதியான தர்மங்களுக்கு சாதகமாக மாற்றி எழுதிவரும், தீய போலி வரலாற்றாளர்களுக்கு நாம் மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். நமது வரலாற்றை நாம் முதலில் நன்கு அறிந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும், நாம் அதைப் பாதுகாக்கவும், அனைவருக்கும் அதைப் பறைச் சாற்றவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த விதங்களில், சேலம் வரலாற்றுச் சங்கமும், திருநெல்வேலி கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கமும், சிறப்பான பணிகளைச் செய்துவருவதை நீங்கள் அறிவீர்கள். 'எங்கள் கரங்களை வலுப்படுத்துங்கள்' என்பதே எங்களின் உரத்த குரலாய் இருக்கிறது.

சேலம் : பெண்கல்வி முயற்சிகளில் சேலம் வந்த லண்டன் திருத்தொண்டர்களின் பங்கும் பணிகளும்:-

சேலம் நகரில் இன்றைக்கு, 196 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக அதாவது 1829ஆம் ஆண்டில், சேலத்தில் பெண்கல்வி முயற்சிகளின் முன்னோடிகளாகத் திகழ்ந்தவர்கள் சங்கை ஹென்றி கிறிஸ்பு ஐயரின் துணைவியார் திருமதி. எலிசா ஸ்டெப்பி (Mrs. Eliza Steffe) அம்மையாரும், அவருக்குத் துணையாக நின்ற சித்தூரைச் சேர்ந்த தமிழ்பெண் ஒருவரும் ஆவர். இவர்கள் துவக்கியதே சேலத்தின் முதல் பெண்கள் பள்ளிக்கூடம் (Men's Report -Salem -1927 by Rev. W. J. Hatch, L. M. S.) இதையே தனது 'A Hundred Years of Salem Mission History, London Mission Press, Nagercoil, 1936 ' என்ற புத்தகத்தில்(p. no. 81) குறிப்பிடும்போது நூலாசிரியர் சங்கை T. C. விட்னி ஐயர் இவ்வாறு எழுதுகிறார் ' The beginnings of girls education had been laid in Salem, and special mention was made of the first women teacher who, in Crisp's time, had come from Chittoor to open a school for girls here, and died of cholera, the scourge of early salem, a few days later. '

திருமதி. எலிசா ஸ்டெப்பி (1829), மற்றும் சங்கை

ஹென்றி கிறிஸ்பு ஐயர்(1831), ஆகியோரின் அகால மரணங்களுக்குப் பிறகு, சேலம் மிஷன் பொறுப்பை ஏற்ற சங்கை ஜார்ஜ் வால்டன் ஐயர் (Rev. George Walton, L. M. S.) மற்றும் அவரது துணைவியார் திருமதி. அன்னா வால்டன் (Mrs. Anna Walton) ஆகியோரின் தீவிர முயற்சிகளின் பயனால், 1835 ஆம் ஆண்டு, சேலம் செவ்வாய்ப் பேட்டை பகுதியில் பெண்கள் பள்ளிக்கூடம் ஒன்று திறக்கப்பட்டது. இதனை ஐயரின் மனைவி திருமதி. அன்னா வால்டன் தலைமையேற்று சிறப்பாக நடத்தி வந்தார். ('The Mission led the way in female education with the Shevapet Girls School which was founded in1835 by Mrs. Walton. '-p. no. 324, -Gazetteer of the Salem District -Volume -1-Part -1 by F. J. Richards, I. C. S., Madras, 1918)இன்று இந்தப் பள்ளி அங்கு இல்லை என்பதும், லண்டன் திருத்தொண்டர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இதுபோன்ற பல பள்ளிகள் இன்று இல்லை என்பதும், வேதனையான தகவல்களே.

முதல் பெண்திருத்தொண்டர் (First Women Missionary) :-

1891ஆம் ஆண்டு ஆஸ்திரேலியா தீவுக் கண்டத்தின் தென்பகுதியில் உள்ள அடிலெய்டு (Adelaide)நகரத்திலிருந்து தென்னிந்தியாவின் சேலம் நகருக்கு, பெண்கல்வியை ஒரு பேரியக்கமாக துவக்கிநடத்த சங்கல்பம் ஏற்று வந்த முதல் இளம் திருத்தொண்டர்தான் சகோதரி லோய்ஸ் அன்ஸ்லி காக்ஸ் அம்மையார் (Miss. Lois Ainsley cox, A. A. S.)ஆவார். லண்டன் திருத்தொண்டர் சங்கத்தினருக்கு உதவியாக அவர்களுடன் இணைந்து திருத்தொண்டாற்ற வந்தவர்கள்தான் ஆஸ்திரேலிய உதவி சங்கத்தினர் (Australian Auxiliary Society). சேலத்தில் பெண்களுக்கான கல்வி முயற்சிகளுக்காக மட்டுமே இந்த பேரியக்கம் செயல்பட்டது. இந்த இயக்கம் ஹோபார்ட் பெண்கல்வி இயக்கம் எனவே அழைக்கப்பட்டது; இந்த இயக்கத்தின் துவக்கமே சகோதரி லோய்ஸ் அன்ஸ்லி காக்ஸ் அம்மையார்தான். அன்றைய சேலம் நகரின் முக்கிய பகுதிகளான அம்மாப்பேட்டை, பொன்னம்மாப் பேட்டை, கிச்சிப்பாளையம் மற்றும் குகை ஆகிய பகுதிகளில் பெண்களுக்கான பள்ளிகளை 1891ஆம் ஆண்டு ஆரம்பித்து நடத்தினார். இன்று குகையிலும், கிச்சிப்பாளையத்திலும் மட்டுமே அந்த பள்ளிகள் தொடர்கின்றன.

சேலம் பெண்கல்வி முயற்சிகளின் தாயாகத் திகழ்ந்த சகோதரி L. A. காக்ஸ் அம்மையாருக்கு சேலத்தின் கொடிய வெப்பம் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை, அதனால் அடிக்கடி

சுகவீனப்பட்டார். கல்வி முயற்சிகளின் தொடர்பான ஓயாத அலைச்சல், கடின உழைப்பினாலும், அம்மையாரின் உடல் பலவீனமும் சுகவீனமும் அடைந்தது. உடல்நலம் பெறவேண்டி அம்மையார் சேலத்தை விட்டு நீங்கும்படி ஆனது, ஆனாலும், அவரது உடல்நலம் தேறாத நிலையில், பெண்கல்வி முயற்சிகளின் தீயாக தீபமாக, பெண்கல்வி இயக்கத்தின் களப்பலியாக, 1892ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம், சகோதரி காக்ஸ் அம்மையார் தனது 27ஆவது வயதில் காலமானார். இவர் எங்கே மரித்தார், இவரது சமாதி எங்கு உள்ளது என்ற தகவல்களைத் தேடிவருகிறோம். அம்மையாரின் தியாகத்தை நினைவுகூரும் விதமாக, சகோதரி காக்ஸ் அம்மையாரால் துவங்கப்பட்டு இன்றும் செயல்பட்டுவரும் சேலம் குகைப் பகுதியில் உள்ள CSI அரசு உதவிபெறும் நடுநிலைப் பள்ளியில்(CSI Aided Middle School, Gugai, Salem -4) பிரதான வாசலுக்கு உள்ளே நுழையும்போது, நேராக கண்களின் பார்வை விழும் இடத்தில் அம்மையாரின் நினைவிற்கு ஒரு நினைவு அஞ்சலி கல்வெட்டை, சேலம் வரலாற்றுச் சங்கம் சார்பில், கடந்த 11-01-2011 அன்று, சரியாக 120 ஆண்டுகள் கழித்து நன்றி பாராட்டும் விதமாக பதித்துவைத்தோம்.

முடிவுரை :-

'Gazetteer of the Salem District -Volume -1-Part -1- F. J. Richards, I. C. S., Madras, 1918' என்ற சேலம் வரலாற்று ஆதார நூலை எழுதிய திரு. F. J. ரிச்சர்ட்ஸ் தனது இந்த நூலில் 'Chapter X - Education' என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிவைத்த ஒரு வரி (P. no. 324), அன்றைய ஒருங்கிணைந்த சேலம் மாவட்டத்தில் லண்டன் திருத்தொண்டர்களின் கல்விச் சேவையின் உண்மையான சாட்சியாகும். ' The London Mission has rendered great educational service to the District 'என்பதே அது. அன்றைய சேலம் நகரிலும், அதன் மாவட்டப் பகுதிகளிலும், அன்று தங்கள் தன்னலமற்றத் திருத்தொண்டுகளால் உருவாக்கித் தந்த ஆரம்பக் கல்விக்கூடங்களும், நடுநிலைப் பள்ளிகளும், உயர்கல்வி நிலையங்களும், இன்று மங்கியே ஒளிவீசி வருகின்றன. ஏறத்தாழ 150 ஆண்டுகள், 200ஆண்டுகள் என வரலாறு பேசினாலும், இன்று நன்றியோடு நினைவுகூர, உதவிசெய்ய, யாருமில்லை என்பதே உண்மை. திருச்சபைநிர்வாகங்களின் பாராமுகம், அவர்களுக்கு இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களின் மேன்மை வரலாறு தெரியாது, ஏதோ தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது பராமரிக்கிறோம், என்று வேலைப் பார்க்கிறார்கள். நாம் எழுந்து கட்டாவிட்டால், யார் இவைகளுக்காக நிற்பார்கள்? திருத்தொண்டர்களின் தன்னலமற்ற சேவைகளை சிலாக்கித்துப் போற்றாதவர்கள் மத்தியில் இன்று நாம் வாழ்கிறோம். நாட்கள் கொடியதாய் மாறிடும் முன், நமது வரலாற்றையும், அதன் இடங்களையும், ஸ்தாபனங்களையும் பாதுகாப்போம்.

'திறவுண்ட வாசல் அடைபடும் முன், நொறுங்குண்ட மனதாய் முன் செல்வோன் யார்? – நாட்கள் கொடியதாய் மாறிடுதே, காலத்தை ஆதாயம் செய்திடுவோம்! ' –

சகோதரர் Dr. N. எமில் ஜெபசிங்

நாசரேத் திருச்சபையின்

தொடக்க கால வரலாறும் வளர்ச்சியும்

ஜா.ஜான் ஞானராஜ்

திருநெல்வேலி

தமிழகத்தின் தென்கோடியில், தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில், திருநெல்வேலியிலிருந்து உடன்குடி செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் சுமார் 40 கிலோமீட்டர் தென்கிழக்கிலும், தூத்துக்குடியிலிருந்து சுமார் 40 கிலோமீட்டர் தென்மேற்கிலும் அமைந்துள்ள ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நகரம் நாசரேத். திருநெல்வேலிக்கும் திருச்செந்தூருக்கும் இடையிலான தொடர்வண்டிப் பாதையில் ஒரு முக்கிய தொடர்வண்டி நிலையமாகவும் இது விளங்குகிறது. பனை மரங்கள் சூழ்ந்த இப்பகுதி, கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் ஆழமான வேர்களைக் கொண்ட ஒரு செழிப்பான பூமியாகும். SPCK (Society for Promoting Christian Knowledge) மிஷனரி சங்கத்தின் அயராத நற்செய்திப் பணியால், குறிப்பாக கனம். சத்தியநாதன் ஐயர் மற்றும் அவருடன் இணைந்த உபதேசிமார்களின் முயற்சியால், 18 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இங்கு கிறிஸ்தவம் தழைத்தோங்கியது.

சான்பத்தின் கிறிஸ்தவ உதயமும் நாசரேத் என்ற பெயர்ப் பயணமும்

1798-1799 ஆண்டுகளில் கனம். சத்தியநாதன் ஐயரவர்கள் மற்றும் SPCK உபதேசிமார்கள் ஆற்றிய நற்செய்திப் பணியின் விளைவாக, அக்காலத்தில் 'சான்பத்து' என்றழைக்கப்பட்ட இன்றைய நாசரேத்தின் பூர்வகுடி மக்கள் கிறிஸ்தவத்தை மனமுவந்து ஏற்றனர். 1800 ஆம் ஆண்டுக்குள் இக்கிராமத்தில் வசித்த 35 குடும்பத்தினரும் முழுமையாகக் கிறிஸ்தவர்களானார்கள். இது, முதலூரை அடுத்து உருவான இரண்டாவது கிறிஸ்தவ கிராமமாகும். விஜயராமபுரம் மற்றும் சுற்றுவட்டார கிராமங்களில் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றதன் காரணமாக துன்புறுத்தப்பட்ட மக்கள் அடைக்கலம் புகுந்த முதல் கிறிஸ்தவ குடியேற்ற கிராமம் முதலூர் ஆகும். சான்பத்து, தென் தமிழ்நாட்டில் ஒரு ஊர் முழுமையாக கிறிஸ்தவத்தை ஏற்ற முதல் கிராமம் என்ற பெருமையைப் பெற்றது. இதன் காரணமாக, இக்கிராமம் 1801-1802 ஆண்டுகளில் 'வடக்கு முதலூர்' என்றும் 'வாழையடி முதலூர்' என்றும் அழைக்கப்பட்டது.

சான்பத்து கிராமத்தின் மேற்கு மற்றும் கிழக்கு எல்லைகளாக இரு ஓடைகளும், தென்புற எல்லையாக

வாழையடியும், வடபுற எல்லையாக மூக்குப்பீரியும் (பிற்காலத்தில் பிரகாசபுரம் எனப் பெயர் சூட்டப்பட்ட சான்பத்துப்புதூர் எனும் மூக்குப்பீறி மேலூர்) அமைந்திருந்தன. இங்கு வசித்த மக்கள் அனைவரும் பனைத்தொழில் மற்றும் விவசாயம் செய்து வந்த கருக்குப்பட்டய நாடார் சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்கள். இவர்களிடையே ஆட்சியாளர்களான முக்கந்தர்கள், நில உடைமையாளர்களான நிலைமைக்காரர்கள் மற்றும் பனைத்தொழிலாளர் விவசாயிகள் எனப் பலதரப்பட்ட மக்கள் வாழ்ந்தனர். மூக்குப்பீறி மற்றும் வகுத்தான்குடல் (வகுத்தான்குப்பம்) கிராமத்தாருடன் திருமண உறவுகளையும் நெருங்கிய தொடர்புகளையும் கொண்டிருந்தனர்.

1803 ஆம் ஆண்டு, சான்பத்து கிராம விரிவாக்கத்திற்காக, வகுத்தான்குடல் கிராமத்தைச் சார்ந்தவர்களிடமிருந்து 28 ரூபாய்க்கு கனம். கோலாப் ஐயரவர்களால் நிலங்கள் வாங்கப்பட்டன. அந்தப் பத்திரப்பதிவில் இக்கிராமம் 'வாழையடி நாசரேத்' எனப் பதிவு செய்யப்பட்டதன் மூலம், 1803 முதல் 'நாசரேத்' என்ற பெயர் நிலைபெற்றது.

தொடக்க கால மிஷனரிகளின் பார்வையில் நாசரேத்

1. கனம். W. T. ரிங்கல்தௌபே (1806-1810): LMS மிஷனரியாக வந்து SPCK பணிகளையும் கூடுதலாகக் கவனித்த இவர், 1806-இல் இருமுறையும், 1807-இல் ஒருமுறையும் நாசரேத்திற்கு வருகை தந்தார். தனது 1806 ஆம் ஆண்டு மிஷன் குறிப்பில், 'நாசரேத்தில் களிமண்ணால் கட்டப்பட்ட தேவாலயம் உள்ளது, அதில் தினமும் மாலை ஆராதனை நடைபெறுகிறது,' என்றும், 'நாசரேத் சபை மக்கள் மிகுந்த அன்பும் ஐக்கியமும் உடையவர்கள், நாசரேத் ஓர் சமாதானம் நிறைந்த மாளிகையாக உள்ளது, கிறிஸ்தவர்களுக்குத் துன்பம் உண்டான காலத்தில் நாசரேத் ஓர் அடைக்கலப்பட்டணம்' எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
2. கனம். ஜேம்ஸ் ஹாப் (1816-1820): இராணுவ குருவாக இருந்து SPCK மிஷன் பணிகளைக் கண்காணித்த இவர், 1820-இல் SPCK மேல்கமிட்டிக்கு அனுப்பிய அறிக்கையில், 'நாசரேத்தில் 1800 ஆம் ஆண்டு களிமண் சுவற்றின் மேல் பனை ஓலையை மேற்கூரையாகக் கொண்டு கட்டப்பட்ட தேவாலயம் உள்ளது, அதில் சுவார்ட்ஸ் ஐயரவர்களின் உதவியாளரான கனம். விசுவாசநாதன் ஐயரவர்கள் இறைப்பணியாற்றுகிறார்' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
3. பேராயர் மகாகனம். இராபர்ட் கால்டுவெல்: 'சான்பத்து எனும் நாசரேத்திற்கு நற்செய்தி அறிவித்ததில் முக்கிய பங்கு கனம். சத்தியநாதன் ஐயரவர்களுடையது' என இவர் குறிப்பிடுகிறார்.

சவால்களும் தளராத விசுவாசமும் (1810–1816)

1810 முதல் 1816 வரையிலான காலம் SPCK மிஷன் சபைகளுக்கு 'இருண்ட காலம்' என சபை வரலாற்றில் வர்ணிக்கப்படுகிறது. இக்காலத்தில் ஏற்பட்ட பெருமழை, வெள்ளம் மற்றும் கோயமுத்தூர் காய்ச்சல் போன்றவற்றால் தென் தமிழகத்தில் பலர் மாண்டனர். கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றிருந்த சுமார் 50 சபைகளில் பெரும்பாலானவை பின்வாங்கின. ஆயினும், முதலூர், நாசரேத் போன்ற மிஷன் கிராமங்கள் விசுவாசத்தில் உறுதியாக நின்றன. இக்காலகட்டத்தில் தென்தமிழகத்தில் SPCK மிஷனரிகள் இல்லாததால், வணிகரான சாமுவேல் சாயர் மூலம் உபதேசிமார்களுக்கு ஊதியம் வழங்கப்பட்டது.

கனம். ஜேம்ஸ் ஹாப் ஐயரவர்களின் கண்காணிப்பில் புத்துயிர் (1816–1820)

1816-இல் பாளையங்கோட்டை பட்டாளத்தின் ராணுவ குருவாக இருந்த கனம். ஜேம்ஸ் ஹாப் ஐயரவர்களிடம் SPCK மிஷன் சபைகள் ஒப்படைக்கப்பட்டன. இவர் நாசரேத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளித்து, 1819-இல் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தைத் திறந்தார். தவசியப்பன் தலைமை ஆசிரியராகவும், பாக்கியநாதன் உதவி ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினர். 1828-இல் இப்பள்ளியில் சுவாமியடியான் உபதேசியார் தலைமை ஆசிரியரானார். பேராயர் கால்டுவெல் குறிப்பிடுகையில், '1828-இல் நாசரேத்தில் ஒரே ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருந்தது, அதில் 23 பிள்ளைகள் கல்வி கற்றனர். அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் நான்கு ரூபாய் சம்பளத்தில் சுவாமியடியான் உபாத்தியாயர் தலைமை ஆசிரியராகப் பணி செய்து வந்தார்' என்கிறார். மேலும், 1819-இல் பெண்களுக்கெனத் தனிப்பள்ளியை ஹாப் ஐயர் தொடங்கி, வீடு வீடாகச் சென்று பெண் குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டினார். இதன் விளைவாக 10 பெண் குழந்தைகள் சேர்ந்தனர். இப்பள்ளி 1826 வரை நடைபெற்றது. 1819-இல் மூக்குப்பீறியிலும் இவர் மூலம் திருச்சபை உருவானது.

நாசரேத் சபையார் குறித்து ஹாப் ஐயர், 'நாசரேத் சபையாரின் மார்க்கப்பற்றை இங்கிலாந்து பட்டணங்களில் கண்டதில்லை. நாசரேத் சபையார் குருக்கள் மீது அதிக அன்பும் பற்றும் கொண்டவர்கள். நாசரேத்தில் கிறிஸ்து மார்க்கம் சக்தி வாய்ந்ததாகக் காணப்படுகிறது. இப்பகுதி மக்களுக்காக SPCK மிஷன் சங்கத்தார் எடுக்கும் பிரயாசங்கள், பணச்செலவுகள் வீண் அல்ல, அது பெருமைக்குரியதே' எனப் பாராட்டியுள்ளார்.

கனம். ரேனியஸ் ஐயரவர்களின் காலத்தில் விரிவாக்கம் (1820–1829)

கனம். ஜேம்ஸ் ஹாப் ஐயரவர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று, CMS மிஷன் கனம். ரேனியஸ் ஐயரவர்களை திருநெல்வேலிக்குத் தலைமை கண்காணிப்பு மிஷனரியாக நியமித்தது. ஹாப் ஐயர் பணிமாற்றம் செய்யப்பட்டதால், SPCK மிஷன் சபைகளும் ரேனியஸ் ஐயரவர்களின் கண்காணிப்பில் வந்தன. இவரது பணிக்காலத்தில் நாசரேத்தைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களிலிருந்து பலர் நாசரேத்தில் குடியேறினர். இதனால், 1829-இல் சபை மக்களின் எண்ணிக்கை 500 ஆக உயர்ந்தது. 1828-இல், 1800-இல் கட்டப்பட்ட முதல் தேவாலயத்தை இடித்துவிட்டுப் புதிய தேவாலயம் கட்டும் முயற்சிகளை ரேனியஸ் முன்னெடுத்தார்.

கனம். ரோஷன் ஐயரவர்களின் பங்களிப்பும் இரண்டாம் தேவாலயமும் (1829–1830)

1824-இல் SPCK மிஷன் தனது சபைகளை SPG மிஷனரி சங்கத்திடம் ஒப்படைத்தாலும், 1829 வரை ரேனியஸ் அவர்களே கவனித்து வந்தார். 1829-இல் கனம். ரோஷன் ஐயரவர்கள் திருநெல்வேலி SPG மிஷனுக்காக அனுப்பப்பட்டார். நாசரேத் SPG மிஷனின் முக்கிய பணித்தளமாக இருந்ததால், அவர் 23.12.1829-இல் நாசரேத்திற்கு வருகை தந்தார். தனது குறிப்பில், 'நாசரேத்தில் நீர்ப்பாசன குளம் இல்லை, ஆதலால் நெல் பயிரிடாமல் சோளம், கம்பு, பயிறு வகைகள் பயிரிடப்படுகின்றன. பனை மரங்கள் அதிகம் உள்ளது, அதிலிருந்து கருப்பட்டி எனும் சர்க்கரைக் கட்டி தயாரிக்கப்பட்டு நாட்டின் பல பாகங்களுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. நாசரேத்தில் மூன்று கிணறுகள் உள்ளன, அவற்றின் தண்ணீர் ருசி மிகுந்ததாய் உள்ளது' எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

31.12.1829 அன்று தற்போதைய ஆலயத்திற்கு முந்தையதான இரண்டாம் தேவாலயத்திற்கான அஸ்திபாரம் கனம். ரோஷன் ஐயரவர்களால் இடப்பட்டது. கட்டுமானப் பணி நடைபெற்றபோது, அவர் டென்மார்க் அரசரின் ஆணைப்படி நிக்கோபார் தீவு ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார். நாசரேத்தின் பிரதான முக்கந்தரான கருப்பன் முக்கந்தர் சபை சார்பில் பத்திரம் வாசித்து தேவாலயத்தை SPG மிஷனுக்கு ஒப்படைக்க, அப்போதைய நாசரேத் பொறுப்புக் குருவான கனம். அடைக்கலம் ஐயரவர்களால் நாசரேத்தின் இரண்டாம் தேவாலயம் 20.11.1830-இல் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. கனம். ரோஷன் ஐயரவர்கள் 1835-1836 ஆண்டுகளில் மீண்டும் இங்கு குருவாகப் பணியாற்றினார்.

பிற மிஷனரிகளின் பார்வைகளும் பணிகளும்

1. **கனம். J. J. முல்லர் (1832):** ரேனியஸ் ஐயரின் மருமகனான இவர், 'நாசரேத் ஓர் பெரிய கிறிஸ்தவ கிராமம். இங்குள்ள ஆலயம் வெகு நேர்த்தியாய் இருக்கிறது. இந்த நாட்டில் நான் பார்த்த ஆலயங்களில் இதுவே மிகவும் அழகு வாய்ந்தது, மிகப்பெரியது' எனக் குறிப்பிட்டு, 1832-இல் சபை மக்கள் 595 பேர் எனவும், பள்ளியில் 26 மாணவர்கள் பயின்றதாகவும் புள்ளிவிவரம் தந்துள்ளார்.
2. **கனம். இரியன் ஐயரவர்கள் (1835-1838):** 30.07.1836-இல் நாசரேத்திற்கு வருகை தந்த இவர், 'நாசரேத் மக்கள் கெட்ட பழக்கவழக்கம் இல்லாதவர்கள், பொல்லாப்பை அனுமதிக்காதவர்கள், கண்டனத்தை ஏற்று கீழ்ப்படிகிறவர்கள், ஆலய ஆராதனைக்கு ஒழுங்காக வருகிறவர்கள்' எனக் குறிப்பிட்டார். இவர் காலத்தில் 162 ரூபாய்க்கு நிலம் வாங்கப்பட்டு, 2000 ரூபாய் செலவில் மிஷன் பங்களா கட்டப்பட்டது.
3. **கனம். கேமரர் ஐயரவர்கள் (1838-1858):** இவரது காலத்தில் மக்லியாட் உபதேசியார் உதவியாக நியமிக்கப்பட்டார். பன்றிமடல், கடையனோடை போன்ற கிராமங்களில் மக்கள் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றனர். 1841-இல் விபூதி சங்கத்தால் ஏற்பட்ட பிரச்சனைகளைத் தடுக்க, பாளையங்கோட்டை சென்று அதிகாரிகளை அணுகி, கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கினார். 07.01.1841-இல் சென்னை பேராயர் மகாகனம். ஸ்பென்சர் நாசரேத்திற்கு வருகை தந்து திடப்படுத்தல் ஆராதனை நடத்தினார். இதுவே நாசரேத் கண்ட முதல் பேராயர் வருகை. பேராயர் ஸ்பென்சர், 'நாசரேத் தேவாலயம் கிறிஸ்தவ ஆலயத்துக்குரிய சகல அம்சங்களும் கொண்டது. திருநெல்வேலியில் நான் கண்ட சகல ஆலயங்களிலும் இதுவே மிகவும் பெரியது. சபையார் வெகு ஒழுங்கு உள்ளவர்கள்' எனப் பாராட்டினார். கால்டுவெல் ஐயரும் கேமரர் ஐயரின் அழைப்பில் இங்கு பிரசங்கம் செய்துள்ளார். ஆனி கேமரர் மூலம் 1843-இல் பெண்களுக்கான பள்ளி மீண்டும் தொடங்கப்பட்டது. 'புதுக்குளம்' (கேமரர் குளம்) வெட்டப்பட்டது. உடையார்குளம், பிள்ளையார்மலை போன்ற இடங்களில் சபைகள் உருவாயின. மூக்குப்பீறி சபை ஊழியர் சுவாமியடியான் உபதேசியாரின் பணியால் மூக்குப்பீறி பெரிய கிறிஸ்தவ கிராமமாகியது (1857-இல் 1039 சபையார்). திறமைமிக்க ஆசிரியர் சட்டாம்பிள்ளை அருமைநாயகம் மற்றும் சுவாமியடியான் உபதேசியார் தொடர்பான சில நிர்வாக முடிவுகளால் நாசரேத் வட்டாரத்தில் 'நாட்டுச் சபை' எனும் பிளவு ஏற்பட்டது. இதனால் கேமரர் ஐயர் 1858-இல் தஞ்சாவூருக்கு மாற்றப்பட்டார்.
4. **கனம். ஹென்றி போப் ஐயரவர்கள் (1858-1859):** ஓராண்டே பணியாற்றினாலும், நாட்டுச்சபைப் பிளவின் பாதிப்புகளைச் சரிசெய்ய முயன்றார். சுவாமியடியான் உபதேசியாரை மீண்டும் SPG மிஷனுக்குள் கொண்டுவந்து, மூக்குப்பீறிக்கே சபை ஊழியராக்கினார். இதன்மூலம் பிரிவினை கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. சுவாமியடியான் உபதேசியார் மூக்குப்பீறியிலேயே நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார்.
5. **கனம். தாமஸ் பிரதர்ட்டன் ஐயரவர்கள் (1859-1869):** தீவிர நற்செய்திப் பணியாளரான இவர் காலத்தில் மழவை கிராமத்தார் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றனர். ஊர் ஊராகக் கூடாரம் அமைத்து ஊழியம் செய்தார். ஒருமுறை பாம்பினால் ஏற்பட்ட ஆபத்திலிருந்து ஜெபத்தால் தப்பினார். 1869-இல் கொடிய வியாதியால் மரணமடைந்து, நாசரேத் தூய யோவான் ஆலய வளாகத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார்.
6. **கனம். ஸ்ட்ராஹன் ஐயரவர்கள் (1869-1876):**

இவரது காலத்தில் தூய லூக்கா மிஷன் மருத்துவமனை நிறுவப்பட்டது (கால்டுவெல் ஐயரின் மகள் ஷெப்பர்ட் உதவினார்). தேவாலயம் விரிவாக்கப்பட்டு, சுற்றுப்புற சாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. தெருக்கள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு, செவ்வாய்க்கிழமை வாரச்சந்தை, அஞ்சலகம் தொடங்கப்பட்டன.

நாசரேத்தின் தந்தை: கனம். ஆர்தர் மர்காஷிஸ் ஐயரவர்கள் (1876–1908)

1. 24 வயதில் நாசரேத்திற்கு வந்த மர்காஷிஸ் ஐயர், நாசரேத்தின் பொற்காலத்தை உருவாக்கினார்.
2. 1877-இல் பஞ்சம் மற்றும் காலரா நோயின்போது இங்கிலாந்திலிருந்து நிதி பெற்று நிவாரணப் பணிகள் செய்தார்.
3. பெற்றோரை இழந்த குழந்தைகளுக்காக அனாதை விடுதியும், தொழிற்கல்விக்கூடமும் (பிற்காலத்தில் புகழ்பெற்ற Art Industrial School - ஐடிஐ) தொடங்கினார்.
4. 1891-இல் 'தபச உற்சவப் பண்டிகை' தொடங்கப்பட்டது.
5. 1902-இல் காலரா பரவியபோது, மக்களைப் பாதுகாக்க 06.12.1902 முதல் அனுதின திருவிருந்து முறையைத் தொடங்கினார் (இது இன்றும் தொடர்கிறது).
6. கல்லறைத் தோட்டத்தில் சகல ஆத்துமாக்கள் திருநாளில் ஜெபம் செய்யும் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது.
7. ஆண்கள், பெண்களுக்கென தனித்தனி சுவிசேஷக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன.
8. தூய லூக்கா மருத்துவமனை புதிய கட்டிடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது.
9. 1900-இல் உபதேசிமார்களைப் பயிற்றுவிக்கும் வேதாகமக் கல்லூரி (பிற்காலத்தில் குருத்துவக் கல்லூரி) தொடங்கப்பட்டது.
10. ஆண்கள், பெண்களுக்கென தனி ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டன.
11. பெண்கள் பள்ளி உயர்நிலைப்பள்ளியாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டது (தென்னிந்தியாவின் முதல் பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி).
12. 1901-இல் SPG மிஷனின் 200 ஆண்டு விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது.
13. ஆழ்வார்திருநகரி-சாத்தான்குளம் சாலை, திருநெல்வேலி-திருச்செந்தூர் தொடர்வண்டிப் பாதை ஆகியவை நாசரேத் வழியாக அமைய ஏற்பாடு செய்தார்.
14. நாசரேத்தின் ஐந்தாம் தெருவை உருவாக்கினார்.
15. சுகவீனம் காரணமாக ஆஸ்திரேலியா செல்லவிருந்த நிலையில், 27.04.1908-இல் தூத்துக்குடியில் மரணமடைந்தார். நாசரேத்தில் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் வளர்ச்சிப் பாதையில் நாசரேத்

1. கனம். வெஸ்டர்ன் ஐயரவர்கள் (1906-1912): 1909 முதல் 'சுவிசேஷ ஞாயிறு' அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. மருத்துவ மிஷனரி பார்சன்ஸ் அம்மையார் (பின்னர் வெஸ்டர்ன் ஐயரின் மனைவி) வருகை. மர்காஷிஸ் நினைவாகப் புதிய தேவாலயம் கட்டத் தீர்மானிக்கப்பட்டு, லண்டன் கட்டிடக்கலை நிபுணர் வாட்கின்ஸிடம் வரைபடம் பெறப்பட்டது.
2. கனம். ஸ்டேப்ளி ஐயரவர்கள் (1911-1924): தூய லூக்கா மருத்துவமனையில் மருத்துவர் ரத்தினம் வேதபோதகம், உதவி மருத்துவர் ரூபி வேதபோதகம் பொறுப்பேற்றனர். 1920 ஜூன் மாதம் இரண்டாம் தேவாலயம் இடிக்கப்பட்டு, புதிய தேவாலயத்திற்கு நெல்லைப் பேராயர் உவாலர் அவர்களால் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. 1922-இல் மருத்துவமனையில் Operation Theatre பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. நாசரேத் பஞ்சாயத்து அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, தெருவிளக்கு, தூய்மைப்பணி போன்ற வசதிகள் கிடைத்தன. 1922-இல் நாசரேத் சேகரம், பிள்ளையன்மனை சேகரம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கி 'நாசரேத் சர்க்கிள்' உருவாக்கப்பட்டது.
3. கனம். கோயில் பிள்ளை ஐயரவர்கள் (1924-1932): புதிய தூய யோவான் தேவாலயத்தின் கட்டுமானப் பணிகள் வேகப்படுத்தப்பட்டன. சாமி ஆசாரி தலைமையில் திரு. கனகராஜ், திரு. நோபுள் மேற்பார்வையில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. நன்கொடைகள் திரட்டப்பட்டன.

தற்போதைய நாசரேத் தூய யோவான் ஆலயப் பிரதிஷ்டை (12.03.1928)

12.03.1928 அன்று காலை 7:30 மணிக்கு நெல்லைப் பேராயர் மகாகனம். நார்மன் டப்ஸ் தலைமையில் புதிய தேவாலயம் பவனியாகச் சுற்றப்பட்டு, பாஸ்டரேட் கமிட்டி செயலாளர் திரு. M. S. அப்பாதுரை (இரண்டாம் தேவாலயத்தை ஒப்படைத்த கருப்பன் முக்கந்தரின் கொள்ளுப்பேரன்) பத்திரம் வாசித்து ஒப்படைக்க, பேராயரால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. திருவிருந்தில் 2,500 பேர் பங்கேற்றனர்.

சுதந்திரத்திற்குப் பின்னான வளர்ச்சி (1932 – இன்றுவரை)

கல்விப் பணிகள்: 1933-இல் திரு. சாம் விக்டர் ஆண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி தலைமை ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்று, பிரம்மாண்ட பள்ளி கட்டிடங்கள் உருவாக உதவினார் (நன்கொடைப் பிரிப்புப் பணி: திரு. M. S. அப்பாதுரை). 1935-இல் டாக்டர் மதுரம் நன்கொடையில் TDTA டாக்டர் மதுரம் தொடக்கப்பள்ளி தொடங்கப்பட்டது. 1941-இல் தூய யோவான்

ஆண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி 'மார்காஷிஸ் உயர்நிலைப்பள்ளி' எனப் பெயர் மாற்றப்பட்டது.

IMS விற்பனை விழா: 1943 முதல் ஆண்டுதோறும் நடைபெறுகிறது.

4. 150 ஆம் ஆண்டு ஜூபிலி (1950): ஆகஸ்ட் 11-16 வரை சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. 150 பேருக்கு ஞானஸ்நானம் (பெரும்பாலோர் திரவியபுரத்தில் குடியேற்றப்பட்டனர்). கனம். கிறிஸ்துதாஸ் ஐயரவர்களின் 'நாசரேத் மிஷன் சரித்திரம்' நூல் வெளியிடப்பட்டது.
5. அடிப்படை வசதிகள்: 1951-இல் பேரூராட்சியாகத் தரம் உயர்வு. 1954-இல் மின் இணைப்பு. 1956-இல் காவல் நிலையம். 1962-இல் கூட்டுறவு நூற்பாலை. 1963-இல் தொலைபேசி நிலையம். 1966-இல் தேவாலய ஒலிபெருக்கி.
6. மார்காஷிஸ் கல்லூரி: 1967-இல் தொடங்கப்பட்டு, 1970 முதல் பட்டப்படிப்பு வகுப்புகள்.

ஆலய விழாக்கள்:

1. பொன் விழா (1978): டிசம்பர் 26-28. இடிதாங்கி, வர்ணம் பூசுதல், 50 பேருக்கு ஞானஸ்நானம், மலர் வெளியீடு.
2. வைர விழா (1988): சபா மண்டபம் பிரதிஷ்டை (திரு. ராவ் சாகிப் S. M. சாலமோன் மற்றும் திரு. G. ஜார்ஜ் மனோன்மணி அவர்களின் நிலங்களில் கட்டப்பட்டது). ஆலய முகப்பில் சிலுவையுடன் பெயர் பொறிக்கப்பட்டது, 60 பேருக்கு ஞானஸ்நானம், மாணிக்கவாசகபுரம் சபை தொடக்கம், மலர் வெளியீடு.
3. முப்பெரும் நூற்றாண்டு விழா (2002): 14.02.2002 அன்று SPG மிஷன் (300 ஆண்டுகள்), நாசரேத் திருச்சபை (200 ஆண்டுகள்), அனுதின திருவிருந்து (100 ஆண்டுகள்) விழா தென்னிந்திய திருச்சபைப் பிரதம பேராயர் K. J. சாமுவேல் தலைமையில் கொண்டாடப்பட்டது. 'நாசரேத் வரலாறு - 1800 - 2002' நூல் வெளியிடப்பட்டது.
4. தூத்துக்குடி-நாசரேத் திருமண்டலம் (2003): 25.10.2003 முதல் திருநெல்வேலி திருமண்டலத்திலிருந்து பிரிந்து புதிய திருமண்டலம் உருவானது. நாசரேத் தூய யோவான் ஆலயம் பேராலயமாக உயர்த்தப்பட்டது.
5. பேராலய பவள விழா (2003): 28.12.2003 அன்று பிரதம பேராயர் தலைமையில் நடைபெற்றது.

நாசரேத் தேவாலயப் பாடகர் குழு

தமிழ்நாட்டின் தலைசிறந்த பாடகர் குழுக்களில் ஒன்று. 1896-இல் ஆர்கன் வாங்கப்பட்டது இதன் தொடக்கமாகக் கருதப்படுகிறது. கனம். சி. ஜோசப், கனம். P. ஜான் போன்ற குருமார்கள் ஆர்கனிஸ்டுகளாகவும் பணியாற்றினர். சால் ஜோசப் (1920 வரை), A. செல்லையா (1938 வரை), S. கோயில் பிள்ளை (1937 வரை பாடகர் குழு தலைவர்), S. தங்கராஜ், D. அசரியா லாசரஸ் ஆகியோர் முக்கியப் பங்காற்றினர். ஜோயல் இஸ்ரவேல் (1940 - 18.08.1970) அவர்களின் காலம் பொற்காலமாகக் கருதப்படுகிறது. பின்னர் V. ஜான்சன், A. P. T. ஞானராஜ் (ஆர்கனிஸ்ட்), ஏ. ஜான்சன் (பாடகர் குழு தலைவர்), பிளேசியஸ் (பாடகர் குழு தலைவர்), வில்சன் (ஆர்கனிஸ்ட்), கிப்ட் ஜெயக்குமார் (பாடகர் குழு தலைவர்) ஆகியோர் பங்காற்றியுள்ளனர்.

சமீபத்திய கல்வி நிறுவனங்கள்

- ஜெயராஜ் அன்னபாக்கியம் பாலிடெக்னிக் கல்லூரி (1996).
- ஜெயராஜ் அன்னபாக்கியம் பொறியியல் கல்லூரி (2001).

சான்பத்து என்ற சிறிய கிராமமாகத் தொடங்கி, எண்ணற்ற மிஷனரிகளின் தன்னலமற்ற உழைப்பாலும், உள்ளூர் மக்களின் அசைக்க முடியாத விசுவாசத்தாலும், நாசரேத் இன்று தென்தமிழகத்தின் ஒரு முக்கிய கிறிஸ்தவ மையமாகவும், கல்வி, ஆன்மீகம் மற்றும் சமூக வளர்ச்சியின் கேந்திரமாகவும் திகழ்கிறது. இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலான அதன் பயணம், பல சவால்களைத் தாண்டியும், இறைவனின் கிருபையால் தொடர்ந்து வளர்ச்சிப் பாதையில் பயணித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு அதன் வரலாறே சாட்சி. நாசரேத் திருச்சபையின் வரலாறும் வளர்ச்சியும், கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் ஆழத்தையும், அர்ப்பணிப்புள்ள ஊழியத்தின் பயனையும் பறைசாற்றுகின்றன. இது வருங்கால சந்ததியினருக்கு ஒரு உந்துசக்தியாகவும், வழிகாட்டியாகவும் அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்

மாத ஆய்விதழ் சந்தா விபரம்

சந்தா விபரம்	உள்நாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்கொடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்கொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்கொடை

வங்கி விபரம்

Name: CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL

A/c Number : 1748 020000 5614

Bank name : Federal Bank

IFSC code: FDRL0001748

சமாதானத்தின் தூதுவர்: அருள்திரு. ஜான் நைற் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு (1855 1895)

மன்னா செல்வகுமார்

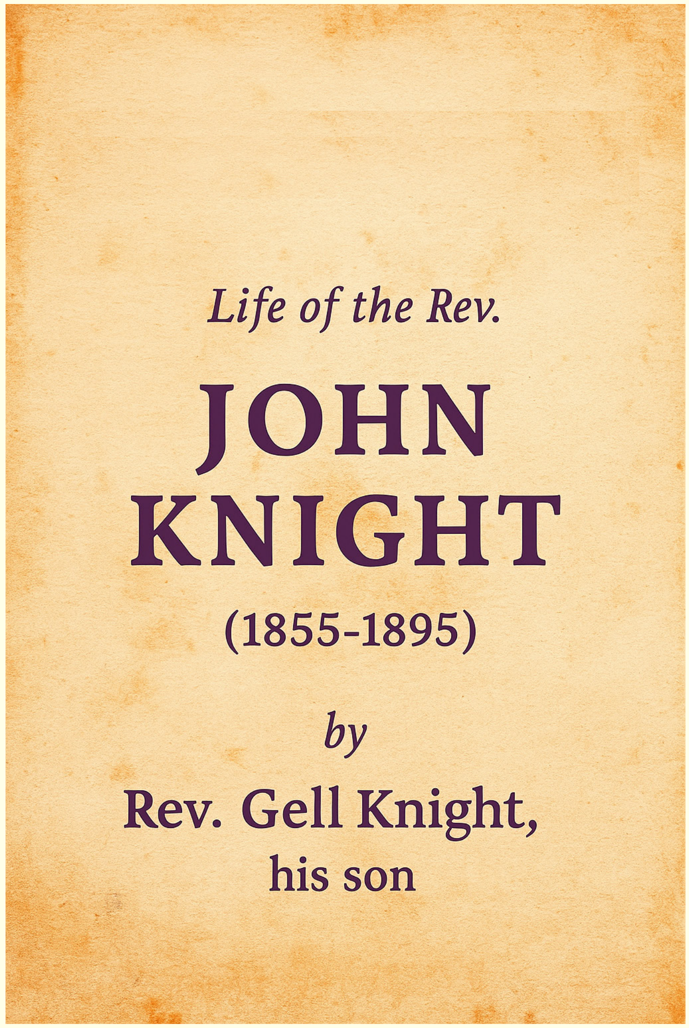
Life of the Rev.

JOHN KNIGHT

(1855-1895)

by

Rev. Gell Knight,
his son

சமீபத்தில், நூறு வருடங்களுக்கு மேல் பழைமையான, பழுப்பேறிய ஒரு புத்தகம் கிடைத்தது. அதன் முகப்பு அட்டையில் 'Life of the Rev. John Knight (1855-1895)' என்று அவரது மகன் அருள்திரு. ஜெல் நைற் அவர்களால் எழுதப்பட்டிருந்தது. வெறும் 40 ஆண்டுகள் மட்டுமே வாழ்ந்த ஒரு மனிதரின் வாழ்க்கையில், ஒரு தலைமுறைக்குத் தேவையான பாடங்கள் அடங்கியிருந்தன. அந்தப் புத்தகத்தின் பக்கங்களிலிருந்து, இதோ அந்த இறைமனிதரின் வரலாறு.

இளமைப் பருவமும் இறை அழைப்பும்

ஜான் நைற் அவர்கள், 1855-ம் ஆண்டு ஜனவரி 6-ம் தேதி, திருவரங்க நேரி என்னும் ஊரில் பிறந்தார். அவரது தந்தை, அருள்திரு. பெரியநாயகம் அருமைநாயகம் ஐயர் அவர்களும் ஒரு உண்மையான ஊழியர். பத்து பிள்ளைகளில் ஏழாவது மகனாகப் பிறந்த ஜான் நைற், சிறுவயதிலிருந்தே சாந்தம், அடக்கம், பொறுமை போன்ற நற்குணங்களுடன் விளங்கினார்.

அவருக்கு 'ஜான் நைற்' என்று பெயர் வந்ததே ஒரு சுவாரஸ்யமான நிகழ்வு. அவர் பிறந்த அன்று, சர்ச் மிஷனைச் சேர்ந்த அருள்திரு. ஜான் தாமஸ் ஐயர் உள்ளிட்ட இருவர் அந்த ஊருக்கு வந்திருந்தனர். குழந்தையின் பிறப்பை அறிந்து மகிழ்ந்து, 'எங்கள் இருவரின் பெயரையும் இணைத்து 'ஜான் நைற்' என்று பெயரிடுங்கள். இந்தப் பையன் தேவ பக்தியிலும் ஞானத்திலும் வளர்வான்' என்று ஆசீர்வதித்தனர். அந்த ஆசீர்வாதம் அவரது வாழ்நாள் முழுவதும் உண்மையாகவே இருந்தது.

பாளையங்கோட்டையில் தனது பள்ளிப் படிப்பை முடித்த அவர், ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் சேர்ந்து, 1877-ல் உயர் வகுப்பு ஆசிரியரானார். கல்வி மீது தீராத தாகம் கொண்ட அவர், மெட்ரிகுலேஷன் தேர்வில் வெற்றிபெற பலமுறை முயன்றார். ஆறு முறை தோல்வியடைந்தபோதும், தளராமல் ஏழாவது முயற்சியில் வெற்றி பெற்றார். 'முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சியடையார்' என்பதற்கு அவரே சிறந்த உதாரணம். அவரது நற்குணத்தையும் பக்தியையும் கண்ட திருச்சபை, 1888-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 23-ம் தேதி அவருக்கு குருப்பட்டம் வழங்கியது.

சத்திய நகரத்தின் சமாதானத் தூதுவர்

குருவானவராக அவர் பொறுப்பேற்ற முதல் இடம் சத்திய நகரம். ஆனால், அந்த சபையின் நிலையோ மிகவும் மோசமாக இருந்தது. மக்கள் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிந்து, ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிட்டு, கோயில் ஆராதனைகளில்கூட கலந்துகொள்ளாமல் பகைமை பாராட்டினர்.

இந்தச் சவாலான சூழலைக் கண்டு ஜான் நைற் கலங்கவில்லை. அவர் இடைவிடாமல் ஜெபித்தார். ஒவ்வொரு வீடாகச் சென்று, பிரிந்து கிடந்த மக்களிடம் அன்பாகப் பேசினார். சமாதானத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்த, கொரிந்தியருக்கு எழுதிய 13-ம் அதிகாரத்தை (அன்பு அதிகாரம்) வாசித்துக் காட்டினார்.

ஒருநாள், ஒரு விசேஷித்த ஜெபக் கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்தார். அதில் உருக்கமாகப் பிரசங்கித்து, 'சமாதானமாக வாழ விரும்புகிறவர்கள் மட்டும் இங்கேயே இருங்கள்' என்றார். என்ன

ஆச்சரியம், ஒருவர்கூட வெளியேறவில்லை. அன்று மாலையே, இரு கட்சி மக்களும் ஒருவருடைய வீடுகளுக்கு மற்றவர் சென்று, சமாதானத்தின் அடையாளமாக கருப்பட்டியும் தண்ணீரும் அருந்தி, பகைமையை மறந்தனர். சண்டைகள் நின்றன, சபையில் சமாதானம் தழைத்தது. வெறும் ஒன்றரை ஆண்டில், பிளவுபட்டுக் கிடந்த ஒரு சபையை, அன்பினால் ஒன்றிணைத்த சமாதானத் தூதுவராக அவர் விளங்கினார்.

ஆறுமுகநேரியில் ஓயாத ஊழியம்

சத்திய நகரத்தில் அவரது பணி வெற்றிகரமாக இருந்ததால், திருச்சபை அவரை ஆறுமுகநேரி என்ற பெரிய பணித்தளத்திற்கு மாற்றியது. சத்திய நகர மக்கள் அவரைப் பிரிய முடியாமல் கண்ணீர் விட்டுக் கதறினர். 20 பேர் கொண்ட குழு ஒன்று, அவரை இடமாற்றம் செய்ய வேண்டாம் என்று மன்றாட பாளையங்கோட்டைக்குச் சென்றது. அந்த அன்பே அவரது ஊழியத்தின் வெற்றிக்குச் சாட்சி.

ஆறுமுகநேரி பணித்தளம் ஆறு ஊர்களைக் கொண்டது. அங்கும் அவர் ஓயாது உழைத்தார்.

1. ***சபை கட்டுதல்:*** பாழடைந்து கிடந்த மடத்துவிளை ஆலயத்தைக் கட்டும் பணியை முன்னெடுத்தார். தன் சம்பளப் பணத்தைக் கொடுத்து, மக்களுடன் மக்களாக நின்று மண் சுமந்து, ஆலயத்தைக் கட்டி எழுப்பினார். (துரதிர்ஷ்டவசமாக, அந்த ஆலயம் பிரதிஷ்டை செய்யப்படுவதற்கு முன்பே அவர் மரித்துவிட்டார். பின்னர், அந்த ஆலயம் அவரது நினைவாக 'புனித யோவான் ஆலயம்' என்று பெயரிடப்பட்டது).

2. ***நற்செய்திப் பணி:*** இந்துக்கள் நிறைந்த பேயன்விளை கிராமத்தில் ஒரு பள்ளியைத் தொடங்கி, அங்குள்ள பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி கொடுத்தார். அதன் விளைவாக, சிறுவர்கள் சிலர், 'நாங்கள் இயேசு சாமியைத்தான் கும்பிடுவோம்' என்று தங்கள் பெற்றோரிடமே துணிந்து கூறினர்.

3. ***தளராத உழைப்பு:*** ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் பல மைல்கள் நடந்து சென்று, ஆறு ஊர்களிலும் ஆராதனைகளை நடத்தி, திருவிருந்து கொடுப்பார். ஓய்வு என்பதே அறியாதவராக உழைத்தார்.

4. ***இறை மனிதர்:*** அவரது குணநலன்களும் விசுவாசமும்

ஜான் நைற் அவர்களின் வாழ்க்கை, அவரது குணநலன்களால் ஒளிர்ந்தது.

5. ***ஜெப வீரன்:*** அவர் எப்போதும் ஜெபத்தில் தரித்திருந்தார். முழங்காற்படியிட்டு ஜெபிப்பதே அவரது வழக்கம். அவரால் ஜெபத்தின் மூலம் மாற்றப்பட்டதாகப் பின்னாளில் தோர்ணக்கல் பேராயர் தேவசகாயம் அவர்களே சாட்சி கூறியுள்ளார்.

6. ***திடமான விசுவாசம்:*** தன் மகன் கொடிய காய்ச்சலால் பாதிக்கப்பட்டபோது, 'ஈஸ்டர் பண்டிகைக்கு அவனைக் கோவிலுக்குக் கொண்டு செல்வோம்' என்று விசுவாசத்துடன் கூறினார். அப்படியே அந்தப் பையன் குணமடைந்தான். மரணப் படுக்கையிலிருந்த ஒரு உபதேசியாருக்காக அவர் ஜெபித்தபோது, அவர் அற்புதமாகக் குணமடைந்து, பரலோகம் சென்று திரும்பியது போன்ற அனுபவத்தைப் பகிர்ந்துகொண்டார்.

7. ***பொறுமையும் அன்பும்:*** தன்னைத் திட்டியவர்களையும் அவர் நேசித்தார். 'அது ஒரு காற்று, அடித்துப் போய்விட்டது, விடுங்கள்' என்பார். அவர் மரித்தபின், 'எங்கள் ஐயர் ஒரு பச்சைப் புல்லைக்கூட நோக பிதிக்க மாட்டாரே' என்று மக்கள் அழுதனர்.

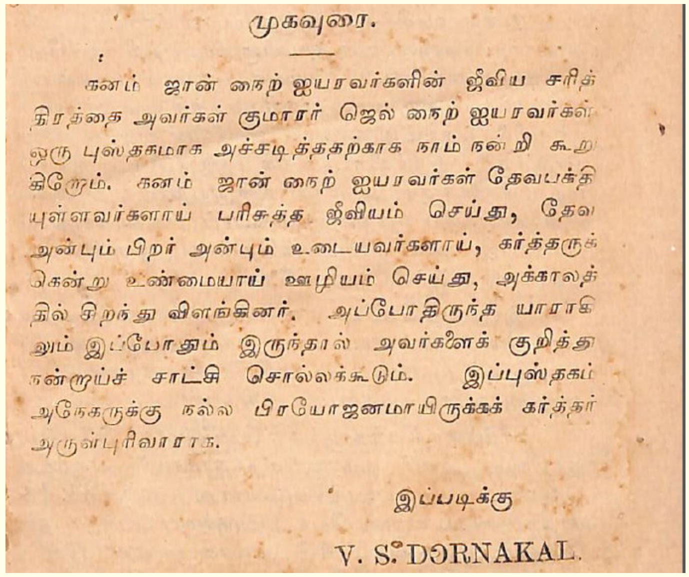
முகவுரை.

கனம் ஜான் நைற் ஐயரவர்களின் ஜீவிய சரித்திரத்தை அவர்கள் குமாரர் ஜெல் நைற் ஐயரவர்கள் ஒரு புஸ்தகமாக அச்சடித்ததற்காக நாம் நன்றி கூறுகிறோம். கனம் ஜான் நைற் ஐயரவர்கள் தேவபக்தியுள்ளவர்களாய் பரிசுத்த ஜீவியம் செய்து, தேவ அன்பும் பிறர் அன்பும் உடையவர்களாய், கர்த்தருக்கென்று உண்மையாய் ஊழியம் செய்து, அக்காலத்தில் சிறந்து விளங்கினர். அப்போதிருந்த யாராகிலும் இப்போதும் இருந்தால் அவர்களைக் குறித்து நன்றாய்ச் சாட்சி சொல்லக்கூடும். இப்புஸ்தகம் அநேகருக்கு நல்ல பிரயோஜனமாயிருக்கக் கர்த்தர் அருள்புரிவாராக.

இப்படிக்கு

V. S. DORNAKAL.

இறுதிப் பயணம்

1895-ம் ஆண்டு, ஜூன் மாதம். தொடர்ச்சியான ஊழியத்தால் அவரது உடல் நலிவுற்றது. திங்கட்கிழமை அன்று வயிற்றுவலி கண்டபோதும், தன் வேலைகளை முடித்தார். வலி அதிகமானபோதும், யாதொரு புலம்பலும் இன்றி, பொறுமையுடன் சகித்துக்கொண்டார்.

ஜூன் 4-ம் தேதி, அதிகாலை 2 மணியளவில், தன்னைச் சுற்றியிருந்தவர்களிடம், 'நான் என் மீட்பரைக் காண்பேன்' என்று யோபுவின் புத்தகத்திலிருந்து கூறி, தன் ஆவியை அமைதியாக ஆண்டவர் கையில் ஒப்புக்கொடுத்தார்.

அவரது மரணச் செய்தி ஆலயமணி மூலம் ஊர் முழுவதும் பரவியபோது, கிறிஸ்தவர்கள், இந்துக்கள் என அனைவரும் திரண்டு வந்து கண்ணீர் விட்டனர். வெறும் 40 ஆண்டுகளே வாழ்ந்தாலும், ஒரு சகாப்தத்திற்குரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்திவிட்டுச் சென்ற அந்த மாமனிதரின் குறுகிய கால வாழ்க்கை, இன்றும் நமக்கு ஒரு பெரும் உத்வேகமாக இருக்கிறது.

அவரது வாழ்க்கை நமக்குக் கற்றுத்தரும் பாடம் இதுதான்: நாம் வாழும் ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கையில் அல்ல, அந்த ஆண்டுகளில் நாம் எப்படி வாழ்கிறோம் என்பதில்தான் அர்த்தம் இருக்கிறது. அருள்திரு. ஜான் நைற், அன்பினாலும், சமாதானத்தினாலும், தளராத உழைப்பினாலும் தன் வாழ்வை அர்த்தமுள்ளதாக்கினார்.

‘இந்தியாவும் கிறிஸ்தவமும்’

நூல் விமர்சனம்

மன்னா செல்வகுமார்

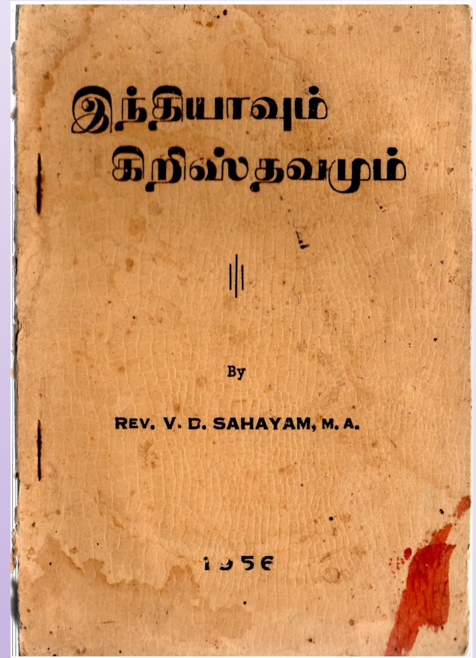

’இந்தியாவும் கிறிஸ்தவமும்’ - 1956-ல் எழுதப்பட்ட ஒரு வரலாற்றுப் பொக்கிஷம்!

சமீபத்தில் அருள்திரு V. D. சகாயம், M.A. அவர்களால் 1956-ல் எழுதப்பட்ட ‘இந்தியாவும் கிறிஸ்தவமும்’ என்ற ஒரு அரிய நூலைப் படிக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. நூலின் முன்னுரையில், ஆசிரியர் தன்னை ‘சகாயம் பிரசங்கியார்’ என்று குறிப்பிடுவது, அவரின் பணிவு நிறைந்த உள்ளத்தை காட்டுகிறது. சுதந்திர இந்தியாவின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில், ஒரு கிறிஸ்தவப் பார்வையில் இந்திய சமூகத்தையும், இங்குள்ள கிறிஸ்தவத்தின் பயணத்தையும் இந்நூல் ஆழமாக அலசுகிறது. இது ஒரு வரலாற்று ஆவணம் மட்டுமல்ல, அன்றைய திருச்சபைகளின் சுயபரிசோதனையாகவும் அமைந்துள்ளது. அதன் முக்கிய சாராம்சத்தை இங்கே ஒரு விரிவான கட்டுரையாகத் தொகுத்துள்ளேன்.

இந்தியாவில் கிறிஸ்தவத்தின் நான்கு காலகட்டங்கள்

ஆசிரியர், இந்தியாவில் கிறிஸ்தவத்தின் பரவலை நான்கு முக்கியப் பிரிவுகளாகப் பார்க்கிறார்.

1. தோமா கிறிஸ்தவர்கள்: பழமையும் தேக்கமும்

1. **பெருமை:** இந்தியாவின் கிறிஸ்தவத்தின் ஆணிவேராக, கி.பி. 52-ல் அப்போஸ்தலரான தோமா மூலம் உருவான இந்தச் சபைகளைப் பற்றி ஆசிரியர் பேசுகிறார். இவர்கள் அந்நிய உதவி இல்லாமல், முழுக்க முழுக்க சுதேசித் தலைமைகளைக் கொண்டு 1500 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக தங்கள் விசுவாசத்தைப் பாதுகாத்தது மிகப்பெரிய சாதனை என்கிறார். இவர்களிடையே சாதிப் பிரிவினை இல்லாததும், அனைவரும் ஒரே சமூகமாக வாழ்ந்ததும் இவரது பாராட்டிற்குரிய விஷயமாகிறது.
2. **விமர்சனம்:** அதே சமயம், இச்சபைகள் தங்களுக்குள் ஒரு மூடிய சமூகமாக மாறி, சுவிசேஷத்தைப் பிறருக்கு அறிவிக்கும் தாகம் இல்லாமல் போனதை ஒரு பெரும் குறையாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். 'கண்டவன் சொல்லியே தீருவான். ஆனால் இவர்கள் கண்டு, சொல்லாமல் இருந்தனர்’ என்று வருந்துகிறார். மலைக்கும் கடலுக்கும் இடையில் இருந்த இவர்கள், அருகிலிருந்த தமிழர்களுக்கு சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கத் தவறியதால், சங்கரர் போன்றோர் தோன்றி அத்வைதக் கொள்கையை இந்தியா முழுவதும் பரப்ப முடிந்தது என்று ஒரு துணிச்சலான வரலாற்றுப் பார்வையை முன்வைக்கிறார்.

2. ரோமானித்தர் (ரோமன் கத்தோலிக்கர்கள்): ஒழுக்கமும் கட்டுப்பாடும்

1. **பெருமை:** போர்த்துகீசியர் வருகைக்குப் பின் பரவிய ரோமன் கத்தோலிக்க சபைகள், அவற்றின் வலுவான கட்டுப்பாடு, ஒழுங்கு மற்றும் பிரம்மாண்டமான ஆலயங்களுக்காகப் பாராட்டப்படுகின்றன. போப்பாண்டவர் தலைமையின் கீழ் இயங்கும் இந்த அமைப்பு, பண விஷயங்களில் தன்னிறைவு பெற்று, திட்டமிட்ட பணிகளைச் சிறப்பாகச் செய்வதை ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.
2. **விமர்சனம்:** ஆரம்ப காலத்தில், இவர்கள் குருத்துவக் கல்விக்கு அளித்த முக்கியத்துவத்தைப் பொதுக் கல்விக்கு அளிக்கத் தவறினர் என்கிறார் (பிற்காலத்தில் இது மாறியதையும் சுட்டிகாட்டுகிறார்). அவர்களது வழிபாடுகள் நீண்டகாலம் இலத்தீன் மொழியில் இருந்ததால், பாமர மக்களுக்கு அந்நியமாக இருந்தது. இந்தியப் பண்பாட்டிற்கு ஏற்ப தேர், சப்பரம் போன்ற கொண்டாட்டங்களை அனுமதித்தாலும், குருமார்களின் ஆதிக்கம் அதிகமாக இருந்ததை ஒரு குறையாகப் பார்க்கிறார்.

3. சீர்திருத்த சபைகள் (ஊஷலிமிளவிமிழிஜமி னிஷ்வி-விஷ்லிஜவி): சமூகப் புரட்சியும் மறுமலர்ச்சியும்

1. **பெருமை:** 1706-ல் தரங்கம்பாடியில் கால்பதித்த சீகன்பால்க் போன்ற சீர்திருத்தச் சபை மிஷனரிகளின் வருகையை ஒரு சமூகப் புரட்சியின் தொடக்கமாக

ஆசிரியர் பார்க்கிறார். இவர்கள் கொண்டு வந்த கல்வி (பள்ளிகள், கல்லூரிகள்), மருத்துவம் (மருத்துவமனைகள்), சமூக சீர்திருத்தங்கள் (பெண்கள் விடுதலை, அனாதை இல்லங்கள்) ஆகியவைதான் நவீன இந்தியாவின் அடித்தளம் என்கிறார். நாகர்கோவில் ஸ்காட் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, திருவனந்தபுரம் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி போன்றவற்றின் உருவாக்கம் வரை இவர்களின் பங்களிப்பை அழுத்தமாகக் கூறுகிறார்.

2. **விமர்சனம்:** ஆனால், இந்தச் சபைகள் தங்களுக்குள் நூற்றுக்கணக்கான பிரிவுகளாகப் பிரிந்து கிடப்பதை ஒரு பெரும் பலவீனமாக, 'குருடர் கண்ட யானை போல' ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குத் தெரிந்ததே முழு உண்மை என நினைப்பதாக வேதனைப்படுகிறார். இந்த ஒற்றுமையின்மை, கிறிஸ்தவத்தின் சாட்சியைக் குறைக்கிறது என்பது அவரது வாதம்.

4. சாதியும் சபையும்: இந்தியாவின் பெரும் சவால்

நூலின் மிக முக்கியமான மற்றும் ஆழமான பகுதி இதுதான்.

1. **சாதி ஒரு பிசாசு:** சாதி அமைப்பை இந்திய சமூகத்தின் ஆணிவேரைப் பிடித்திருக்கும் நோய் என்றும், அதை கிறிஸ்தவத்திற்குள் இருந்து முற்றிலுமாக ஒழிக்கத் தவறியது திருச்சபைகளின் மிகப் பெரிய தோல்வி என்றும் கடுமையாகச் சாடுகிறார். 'சாதி இல்லையேல் இந்து மார்க்கமே இல்லை' என்று கூறும் அவர், கிறிஸ்தவம் இந்தச் சவாலை முழுமையாக எதிர்கொள்ளவில்லை என்கிறார்.
2. **ஆரிய-திராவிடப் பார்வை:** ஆரிய மனப்பான்மை (கடவுளை ஒரு தத்துவமாகப் பார்ப்பது, சாதிப் பிரிவினை) மற்றும் திராவிட மனப்பான்மை (கடவுளைத் தந்தையாக, உறவாகப் பார்ப்பது, சமத்துவம்) ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான வேறுபாட்டை விளக்கி, கிறிஸ்தவம் திராவிட மண்ணிலேயே இயல்பாக வேர்கொள்ளும் என்கிறார். இது 1950-களின் சமூகச் சிந்தனையை எதிரொலிக்கிறது.
3. **வெற்றியும் தோல்வியும்:** பீகார் (முண்டா), அசாம் (நாகா) போன்ற பழங்குடி மக்கள் மத்தியில் கிறிஸ்தவம் தழைத்ததையும், ஆனால் கொண்டர் போன்ற சில மக்கள் மத்தியில் அது வேரூன்றத் தவறியதையும் ஒப்பிட்டு, மக்களின் சமூக அமைப்பே கிறிஸ்தவத்தின் வளர்ச்சியைத் தீர்மானிக்கிறது என்ற யதார்த்தத்தை முன்வைக்கிறார்.

நிறைவுரை: விடுதலையும் ஒற்றுமையும்

கிறிஸ்தவம் என்பது வெறும் மதமாற்றம் அல்ல, அது ஒரு முழுமையான விடுதலை (பாவம், பயம், நோய், சமூக அடிமைத்தனம் ஆகியவற்றிலிருந்து) என்கிறார்.

இந்தியாவின் உண்மையான விடுதலை, அதன் ஆன்மீக, சமூக, பொருளாதார விடுதலையில்தான் உள்ளது என்றும், அதற்கு கிறிஸ்துவே வழி என்றும் முடிக்கிறார்.

இந்தியாவின் திருச்சபைகள் தங்களுக்குள் இருக்கும் பிரிவினைகளைக் களைந்து, ஒற்றுமையுடன் செயல்பட்டால் மட்டுமே, இந்தியாவிற்கு வழிகாட்டும் ஒளியாக மாற முடியும் என்று அறைகூவல் விடுக்கிறார்.

1956-ல் எழுதப்பட்ட இந்த நூல், இன்றும் நம்மிடம் பல கேள்விகளை எழுப்புகிறது. அன்று அவர் சுட்டிக்காட்டிய சவால்கள் இன்றும் இருக்கின்றனவா? அன்று கண்ட கனவுகள் நனவாகி இருக்கின்றனவா? இது ஒரு ஆழமான சிந்தனைக்குரிய படைப்பு.

இந்த 1956-ஆம் ஆண்டுப் பார்வை குறித்து உங்கள் எண்ணங்கள் என்ன? அன்று முதல் இன்று வரை திருச்சபைகளிலும் சமூகத்திலும் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் யாவை? பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்.

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்

மாத ஆய்விதழ் சந்தா விபரம்

சந்தா விபரம்	உள்நாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்கொடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்கொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்கொடை

வங்கி விபரம்

Name: CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL
A/c Number : 1748 020000 5614
Bank name : Federal Bank
IFSC code: FDRL0001748

ஆசிரியர்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,
கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,
பங்களாச் சுரண்டை-627859,
தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)
04633 290401, 91767 80001

பேராயர் சாமுவேல் மார்லி ஒரு கண்ணோட்டம்

மன்னா செல்வகுமார்

1896 முதல் 1903 வரை திருநெல்வேலி திருச்சபையின் முதல் பேராயராகப் பணியாற்றிய சாமுவேல் மார்லியின் காலம், பல வரலாற்று சிறப்புமிக்க நிகழ்வுகளையும், திருச்சபையின் வளர்ச்சி மற்றும் ஐக்கியத்திற்கான அடித்தளங்களையும் கொண்ட ஒரு முக்கிய காலகட்டமாகும்.

பின்னணி மற்றும் நியமனம்

தேவை: 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் திருநெல்வேலி பிராந்தியத்தில் கிறிஸ்தவர்களின் எண்ணிக்கை 60,000-ஐத் தாண்டியதால், ஒரு தனி பேராயரின் நிர்வாகம் அவசியப்பட்டது.

சபைகளுக்குள் பிளவு: அக்காலத்தில் C.M.S (சர்ச் மிஷன் சங்கம்) மற்றும் S.P.G (சுவிசேஷப் பிரபல்ய சங்கம்) ஆகிய இரு சபைகளுக்கும் இடையே கடுமையான கருத்து வேறுபாடும், பகைமை உணர்வும் நிலவியது. 'C.M.S காரர் குதிரை S.P.G காரர் புல்லைத் தின்னாது' என்று சொல்லும் அளவுக்குப் பிளவு ஆழமாக இருந்தது.

மார்லியின் நியமனம்: இந்தப் பிளவுகளைக் களைந்து, சபையை ஒரே குடையின் கீழ் கொண்டுவரும் நோக்கில், சாமுவேல் மார்லி 1896 அக்டோபர் 28-ஆம் நாள், தனது 55-வது வயதில் திருநெல்வேலியின் பேராயராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் ஏற்கனவே இந்தியாவில் 21 ஆண்டுகள் பணியாற்றிய அனுபவம் மிக்கவர்.

பேராயரின் முக்கியப் பணிகள் மற்றும் சாதனைகள்

சபை ஐக்கியம் மற்றும் சீர்திருத்தம்:

பதவியேற்றதும் 90 குருக்களை அழைத்து, சபையில் நிலவிய தப்பறைக் கொள்கைகள், சாதி வேறுபாடு, வரதட்சணை, ஆடம்பரத் திருமணச் செலவுகள் ஆகியவற்றைக் கண்டித்து, திருச்சபையைச் சீர்திருத்தினார்.தனது முதல் 15 மாதங்களில் 4,258 பேருக்குத் திடப்படுத்தல் அருளினார்

C.M.S. நூற்றாண்டு விழா (1899):

சர்ச் மிஷன் சங்கம் தொடங்கி 100 ஆண்டுகள் நிறைவடைந்ததை பாளையங்கோட்டையில் மிக பிரம்மாண்டமாகக் கொண்டாடினார். 210 அடி நீளமும், 120 அடி அகலமும் கொண்ட பிரம்மாண்டமான பந்தல் அமைக்கப்பட்டு, 'கிறிஸ்துவுக்கு இந்தியா' போன்ற வாசகங்கள் அடங்கிய பதாகைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டது. இவ்விழா, பிரிந்து கிடந்த C.M.S மற்றும் S.P.G சபைகளின் பிரதிநிதிகளை ஒன்றிணைத்து, எதிர்கால சபை ஐக்கியத்திற்கு வித்திட்டது. விழாவின் உபரி நிதியான ரூ. 35,000-த்தைக் கொண்டு, இன்றும் பாளையங்கோட்டையில் கம்பீரமாக நிற்கும் 'நூற்றாண்டு மண்டபம்' கட்டப்பட்டது.

S.P.G. இருநூற்றாண்டு விழா (1901):

இதேபோல, S.P.G சங்கத்தின் 200-வது ஆண்டு விழாவையும் சாயர்புரத்தில் வெகு சிறப்பாக நடத்தினார். இதில் சுமார் 5000 பேர் கலந்துகொண்டனர்.

இந்திய மிஷனெரி சங்கம் (I.M.S) உருவாக்கம் (1903):

'பிற நாட்டுச் சபைகளின் ஆதரவை எதிர்பார்க்காமல், இந்தியத் திருச்சபை சுயமாகச் சுவிசேஷப் பணியாற்ற வேண்டும்' என்ற சுய ஆதரவு மற்றும் சுய ஆளுகை உணர்வை மக்களிடையே ஊட்டினார். இதன் விளைவாக, 1903 பிப்ரவரி 12-ஆம் நாள் இந்திய மிஷனெரி சங்கம் (I.M.S) தோற்றுவிக்கப்பட்டது. திவான்பகதூர் A.S. அப்பாசாமி இதன் தலைவராகவும், பிற்காலத்தில் தோர்ணக்கல் பேராயரான V.S. அசரியா இதன் முதல் காரியதரிசியாகவும் நியமிக்கப்பட்டனர். இது இந்தியத் திருச்சபை வரலாற்றில் ஒரு மைல்கல் ஆகும்.

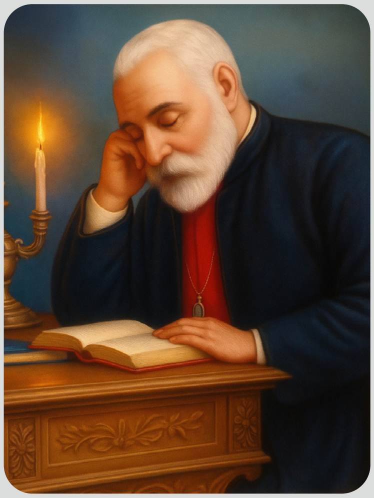

அவர் காலத்தின் முக்கிய ஆளுமைகள்

எச். ஏ. கிருஷ்ண பிள்ளை: வைணவப் பின்னணியில் இருந்து கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவிய இவர், புகழ்பெற்ற 'இரட்சண்ய யாத்திரிகம்' என்ற காப்பியத்தை இயற்றினார். இக்காப்பியம் மார்லி பேராயர் காலத்தில் (1896) வெளியிடப்பட்டது.

கனம். எஸ். பால் ஐயர்: சிறந்த பிரசங்கியான இவர், இந்துக்களின் யாத்திரைகளைப் போல கிறிஸ்தவர்களும் கூடிவரும் ஆன்மீக விழா தேவை என்பதை உணர்ந்து, சாட்சியாபுரத்தில் 'தவக்கால உற்சவப் பண்டிகை'யை 1891-இல் தொடங்கி வைத்தார். இது இன்றும் பல இடங்களில் தொடர்கிறது.

புளோரன்ஸ் சுவெயின்சன் அம்மையார்: இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த இவர், பாளையங்கோட்டையில் செவித்திறன் மற்றும் பேச்சாற்றல் இல்லாத குழந்தைகளுக்காக 1897-இல் ஒரு சிறு பள்ளியைத் தொடங்கி, தனது சொந்த செலவில் அதை வளர்த்தெடுத்தார். அதுவே இன்று 'புளோரன்ஸ் சுவெயின்சன் செவிடர் மேல்நிலைப்பள்ளி' யாக வளர்ந்து நிற்கிறது.

4. பேராயரின் பண்புகள் மற்றும் ஓய்வு

தனிப்பட்ட பண்புகள்: ஏழை, பணக்காரர் என்ற பாகுபாடின்றி அனைவரது வீடுகளுக்கும் சென்று பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைத்தார். 26 புதிய ஆலயங்களை இவர் காலத்தில் பிரதிஷ்டை செய்தார்.

பணி ஓய்வு: 7 ஆண்டுகள் சிறப்பாகப் பணியாற்றிய பின், 1903-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 23-ஆம் நாள் பணி ஓய்வு பெற்றார். அவருக்கான பிரிவு உபசார விழா, அப்போது கட்டுமானப் பணிகள் முடியாத நூற்றாண்டு மண்டபத்தில் சுமார் 2000 பேர் முன்னிலையில் நடைபெற்றது.

மொத்தத்தில், பேராயர் சாமுவேல் மார்லியின் ஏழாண்டு காலப் பணி, திருநெல்வேலி திருச்சபையை ஐக்கியப்படுத்தி, சுயசார்புப் பாதையில் வழிநடத்தி, பல அழியாத சின்னங்களையும், பாரம்பரியங்களையும் உருவாக்கித் தந்தது.

நீங்கள் சம்பூரணமாகச் சாப்பிட்டு, திருப்தியடைந்து, உங்களை அதிசயமாய் நடத்திவந்த உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தருடைய நாமத்தைத் துதிப்பீர்கள்; என் ஜனங்கள் ஒருபோதும் வெட்கப்பட்டுப்போவதில்லை.

யோவேல் 2:26

109,V.O.C MARKET, THOOTHUKKUDI-1

allwinjasmine@gmail.com

9788870389, 9788870388
9788870387, 9894936682

P.G.T.ஆல்வின் ஜேக்கப் & பிரதர்ஸ்

FRUITS AND JUICE CENTRE

Return Requested:

To

Tamil Printed Book- For Private Cirulation Only

CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL
2.2.3(4)North Street,
Bungalow Surandai-627859.
Tenkasi District
Tamil Nadu
Ph: 04633 290401
Mo: **91767 80001**

Owned & Published By CHRISTIAN HISTORICAL SOCIETY, Tamil Eduction- For Private Cirulation Only
Editor|G.MUTHAIAH SELVAKUMAR| at 2.2.3(4)North Street, Bungalow Surandai-627859. Tenkasi District Ph: 04633 290401